

Edebiyat Defteri

Suphi sekü -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
14 Aralık 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Muhakemem

Zakkum çiçeği zevkler her çiçek ayrı ağı
Sükutu hayalinle kalbe düşer kırağı
Gelmiş gibi kabul et yakın sayıp ırağı
Buhçanı eskitmeden topla tası tarağı

Nehir gibi akarken durmayan bu sevkıyat
Yol azığı pazarda üstüne konmuş fiyat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515292/muhakemem.html>

Ben buyum

Hangi sokakta gitsem
yol çıkar mezarlığa
Mahşer, panayır yeri
dilsiz köyde curcuna
Borç aldığım post için
hiç girmem pazarlığa
Her kes bunu bilirde
sadık kalmaz borcuna

Tastikli imza aldı
ruh alemler noteri
Levhi kalemde imza
levhi mahfuzda mahfuz
Eskimez senet durur
kalubela'dan beri
Orada torpil geçmez
bir akçe etmez nüfuz

Not. Noter kelimesi cenabı HAKKA değil, meleklere ithafendir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515570/ben-buyum.html>

Ben kimim,,,1,,,

Tüm ben'lerim içiçe, hane içinde hane
Masallar diyarında uçan süpürgemiyim
Çözumsuz bilmeceimde, fikrim enkaz, virane
Ne baştayım ne sonda, ara bir yerdemiyim

Ben diye göründüğüm, yalnız isim ve resim.
Örtüyor kimliğimi, birkaç kemik, bir kaç kas
Manalar aleminde, cılız, kısık, bir sesim
Mevcutlar dünyasında, vücut yalnız kir ve pas

Silip süpürüyorum, can evimde köleyim
Yedir, içir ve giydir, bir lezetli işkence
Sevgili, dost, arkadaş, daha kaç böleyim.
Sevgi, nefret, ızdırap, ben olurum böylece

Hayal Miyim ruhmuyum, cesetmiyim, ben kimim
Sırmıyım rakamlarda pi sayısı endaze
Kendime çok yabancı olduğumdan eminim
Eskirken gün batımı, şafak her gün taptaze

Hangi yönüme baksam, orada boğucu sis
Akıl felçli bir organ, gözler a'ma bakıyor
Sonsuz yanan lambanın şişesinde yok hiç is
Sorular şelalesi kör kuyuya akıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515755/ben-kimim-1.html>

Ben kimim,,,2,,,

Bilmiyorum ben kimim, bura nere, nerdeyim
Yer tufan gökler alev, kararsız bir yerdeyim
Libasım aynı kalmaz, her gün değişir tenim
Garip bir yola revan, korkunç bir seferdeyim

İçi kor dışı dekor, zıtlar mahkum ahenge
Bir misket ki muallak, hem özgürdür hem esir
Hangi kudret hangi güç? nasıl kurulmuş denge?
Feza denen alemde sayılamaz bu kesir

Adem baba sürgünse, asli vatan neresi
Yurdumu, adresimi, hergün sorasım gelir
İki buyut arası, sanki geçit deresi
Arasına mor ipten köprü geresim gelir

Tırmalıyor içimi, bir merak ki amansız
En rahat olan anım, bir Cinnetli uykusu
Hal bende aşka döndü, mekansız ve zamansız
Belki cennete aşkım, aidiyet duygusu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515908/ben-kimim-2.html>

Ben kimim,,,3,,,

Bilemeddim ben kimim, rüyalar kimin nesi
Yedi renk gök kuşağı, ilmek gibi buynumda
Ruhumla doyuyurum, sesler ötesi sesi
Cevapsız çelişkiler, bir yar gibi kuynumda

Beş duyunun ötesi, neler saklıyor neler
Burunda ayrışıyor, gül, kanfil, kokusu
Küçük bir zerreden, teşkil bütün nesnelere
Dil ettir, kalpte ettir, farklı farklı dokusu

Hep içimde yürüyor ak sakallı bir dede
Kalbimin kapısını dövüyor asasıyla
Ruhum çılglık çılgılığa, yüreğimde arbede
Göz kendine ağlasın, gönül kalsın yasıyla

Dimiğim parça parça bölünüyor bu zorda
Göz kulak dil ve tırnak, ayrımı, bir bütünlüğü
Böyle illetli soru, hep sırrını korurda
Bilemedim şu aklım hafızamdan üstünlüğü

Not. Akıl ve hafıza aynı değildir.
Akıl, yol bulan.
Hafıza, muhafaza edendir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516068/ben-kimim-3.html>

Güz geceleri

Uzun güz geceleri düşerken yatağıma
Hayalim her anıyı duvarlara diziyor
Yeniden dönüyorum gasp ettiğın çağıma
Ruhuma nakşettiğın endamını çiziyor

Düşüyorum peşine bir mavi imkansızın
Gök kuşağı umudum düşlerime doğuyor
Yorgun düşen kalbimde hala sıcacık sızın
İniyor gözlerimden yanağımda soğuyor

Helezonlar çizerken sigaramın dumanı
Dalıyorum seyrine bu incecik sonsuzun
Uçuşan çemberlerde yaşıyorum her anı
Başında duruyorum kesişen yolumuzun

Ürperiyor yüreğim ağarırken tan yeri
Katlediyor düşümü yankılanan kuş sesi
Bitmesin istiyorum uzun güz geceleri
Hala tenin kokuyor ilk buluşma busesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516223/guz-geceleri.html>

Yıldızları demledim

Üşüyor üşüyorum yüreğimde bir tipi
Yıllardır çekiyorum, keder sarmalı ipi

Büzüldüğüm köşede titriyorum bakesim
Peşinden koşa koşa kan kokuyor nefesim

Karanlığı beklerim ağaran her şafakla
Yıllar varki küskünüm tek sırdaşım yatakla

Gecenin tezgahına sararak hevesimi
Sıcacık anılarla ördüm her nefesimi

Dizdim hayallerine kederimi yasımı
Göz yaşımıla doldurdum baş ucumda tasımı

Yıldızları demledim tasıma dolan sudan
Gözlerimi ayırdım sensiz kalan uykudan

Gönlümün hanesinde yalnız sen yaşa diye
Ne bir anı bıraktım ne küçük bir hediye

Sen hep yanımda durdun,hayali olsa bile
Mücessem hale gelip karşımda geldin dile

Şizofrenmi, bunakmı, bilmemki delimiyim
Mil çekilmiş gözlerin dinmeyen selimiyim

Odamın her köşesi seninle dolup taşar
Öyle dolarki içim aklım mecmnunu aşar

Belkısın tahtı gibi odama gelir odan
Hayat iksiri çeksem o eyyubi kuyudan

Rayihanı duyarım fersah fersah uzaktan
Bu aşkın girdabında sevgi denen tuzaktan

Sensiz olan her şeyi kökünden söküp attım
Bu efsunlu alemde son kapiyı kapattım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516402/yildizlari-demledim.html>

Meram

Ben şair değilim
Lügattan ham sözcükler alıp işleyemem
Kalem tezgahında
Hayaline
Yakası söküük bir kaç cümle
Birbirine iliştip
Paçavra bir libas giydirebilirim ancak

Ben ramses değilim
İnşa edemem şiir piramitlerini
Namerler dizemem kitabelerine
Kapılarına anıtlarını dikemem
Devasa kıtalardan
Ancak nabzını dinleyebilirim
Kekeç satırlarımda

Ben kıral değilim
Timülüsler yapıtırıp
Heykelini dikemem zirvelerine
Ancak
Kör bıçağımla ismini kazıyabilirim
Sıradan bir taşın göğsüne.
Emanet bırakabilirim zeusun kırıklığına
Sonsuza dek rüzgarların kucağında
Nemrutun mihmandarlığında

Ben şah cihan değilim.
Seni anlatmak için
Tac mahal dikecek sözcükler yok dağarcığımda.
Anlatamam.
Anlatamam
Beyaz mermerlerin sinesinde
Ulvi bir aşkın kalp atışlarının
Dışa vurmayan ritmini
Nasıl anlatabilirimki .

Nasıl anlatabilirimki,
Siyah bir mürekebin kiri bulaşmamış
Fesat bir kalemin ağız kokusu sinmemiş
Yazılmamış bir şiirin rahminde
Öyle pak, öyle duru.
Öyle bir sevda nasıl anlatılabilir
Bilemiyorum
Sen biliyorsan sen söyle
Bir yol söster sevgili

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516559/meram.html>

İnanma

Doldu doldu taşıyor, çeşmende gönül taşı
Bak, sabrım oksitlendi, duygumda hicran pası
Siyah giyinmiş kalbim, dilimde söscük yası
Başkasının adını, andım desem inanma

Kaç zamandır uykumun katili düşünceler
İnmez göz kapaklarım, hayal seni önce'ler
Ete kemiğe döndü, cisim giydi tümceler
İsmi yazı yazı, kandım desem inanma

Ateş çemberi hasret , vuslattın tasavvuru
Vakumlanan şu aklım, söküp attı şuuru
Kapanmış kapıları, içinde beyaz doru
Seni herhangi biri sandım desem inanma

Zamanın mekiğine an'lar ömrümü sarsın
Omrumda değil ecel, çünkü ruhumda varsın
İnci inci dizilip gözlerimden akarsın
Nazarımı gayrıya bandım desem inanma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516728/inanma.html>

Filistindeki yusuflara

Ken'an da atıldık biz kör kuyuya
Kovalar halatsız erişmez suya
Kardeşler gaflette dalmış uykuya
Sabır muhkem kalen dayan yusufum

Felaketki ruhlar ölüm bürüye
Lider yoksa kervan nasıl yürüye
Kurtlar fırsat bulup daldı sürüye
Vicdanlara halin ayan yusufum

Arap acem kurmuş kardeş oyunu
Siyon yehudadan kapmış huyunu
Hala kirletirler yakup soyunu
Yusuftan mirastır hayan yusufum

İncirler sahipsiz öldü ilekler
Kollar mecalsiz kırık bilekler
Muallakta durup gitmez dileker
Dua dua yıldız sayan yusufum

Sabah namazına aldık kuşluğu
Keşf ettiler ruhlardaki boşluğu
Anladılar imandaki loşluğu
İhlâstır ruhlarda kayan yusufum

Siyonun ördüğü bela sarmalı
İçinde kardeşin dostun karmalı
Dahili hinliği nasıl yarmalı
Benim sebep sonuç yayan yusufum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1516899/filistindeki-yusuflara.html>

Derisi yüzüldü sözcüklerin

Ne söz kaldı ne kelam
Söylenecek söylendi
Sevdanın bütün renklerini
Ve Bir yetim çocuk gibi
Aşkın mahsumiyetini anlatan

Derisi yüzüldü sözcüklerin.
Tekrar tezgahında kirlenip
Narin bir ipek gibi
Yıkana yıkana gönül pınarından.

Delindi giz çovalı
Döküldü yoluna bir bir
Gün görmemiş aşkımdan
En mahrem duygular

Dilimin ardında ne varsa
Zincire vurulmuş hislerin
Kötürüm, felçli heceleri
Çırpınıp çırpınıp
Dudaklarıma varamayan
Tutsak tümceler
Gözlerimden aktı gözlerine
Bitevi
Manadan üryan

Sen yine anlamadın, sen yine anlamadın
Şimdi kalem yorgun.
Mürekkep tükendi
Kapattım defteri
Vakit kışa dayandı
Mevsim artık sonbahar
Anlamadın
Artık anlasan neye yarar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517099/derisi-yuzuldu-sozcuklerin.html>

İlk ve son

Zaman bir yere akmaz sadece bir çark döner
Güneş bir yerde batmaz, ancak ufkumuz söner
Giz dolu bir çemberki ilk ve son aynı nokta
Müpteda, müntehayı anlamak büyük hüner

Manayı ismi ile okuyoruz herşeyi
Anlamış gibi yapıp dönüyoruz köşeyi
Zarfı mazrufsuz sanıp okumaktan aciziz
Manayı harfi ile vurulmuş som kaşeyi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517204/ilk-ve-son.html>

Ben ve sanal

Küçücük bir ekranda hayat öldü belliki
Ceset, yerinde enkaz, ne ev kaldı, ne yuva
Ruh cesetten çikalı kümese daldı tilki
Çoraklaştı hayatlar, fareye kaldı ova

Fağfuri tabak fincan, mutfakta yığın yığın
Ninnemin yemeğinin tarifini bilen yok
Sadece kahvaltıda, yumurtadır kırdığın
Gece, gündüz mezc oldu,. Öğün vakitten kopuk

Aşık maşuk sahtekar, sevgileri yalancı
Dili, renkleri ayrı, kıtalar ayrı ayrı
Yollar bile sahtedir, hanı görmüyor hancı
Bu vaka şizofreni, tabip kendisi sayrı

'Ne arı vızıltısı, ne bir çiçek kokusu
Hırsızlık bile orda, daha cazip bir alan
BU yara dikiş tutmaz, uyuşmuyor dokusu
Hırsız sıklet taşımaz, Ortada kaldı talan

Hakim zirvede sanal, akıl, fikir, mahkumda
Akar sular kangiren, virüsü kaptı deniz
Yusun balığa ölüm, martılar ölür kumda
Havada sürünürüz, mermerde kalırmı iz

Yarenliği defnettik eski dostluğa rahmet
Namazını kıldıydık, vakitsiz bir selada
Tiskindim bu alemden, sen sevdiysen devam et
Haydi beynine kuvvet, kalakal bu belada

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517419/ben-ve-sanal.html>

Ellerimde bir resim

Ellerimde son resmin bir kaç yerinden kırık
Gözlerimde bir buğu buğazımda hıçkırık
Su gibi ekmek gibi üç öğün gözlerim aç
Aklım karşı gelsede gönlüm hep sana muhtaç
Mecalsiz ellerime resmin ağır geliyor
Her anı her anımı mızrak gibi deliyor
Ellerim dizlerime düşer kuru dal gibi
Bu zifiri alemim karanlığın en dibi
Peşinden koşa koşa hayalim yorgun argın
Uykumuda götürdün rüyalar bana dargın
Hep önümde bir hayal hep ardımda pişmanlık
Kimse bana edemez sevgim kadar düşmanlık
Ne sokak beni bekler ne gündüz bana muhtaç
Geceler bir taht gibi karanlık başımda taç
Her günüm ayrı varta her gülüşüm bir çukur
Gündüz her kese nimet bana ateşten dekor
Burdan çıkamıyorum vaz geçsemde nafile
Beni bende hapsetti bu amansız gaile
Zamanda akan ömrüm sanki cılız bir dere
Yokluğuna düşerim belki günde bin kere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517615/ellerimde-bir-resim.html>

Çocuk,,,1,,,

Caminin kenarında avuç açmış bir çocuk
Henüz gonca olmadan koparılmış tomurcuk
Titrek minik bedeni yüreği korku dolu
Mimiğinde yakarış mat gözleri buğulu

Lavlardan sele dönüp içime aktın çocuk
Söndürdüğüm volkanı yeniden yaktın çocuk

Islanan yanakları ruhunu örten perde
Deruni yakarışın aksı yansıyor yerde
Gövdesiz ayaklarda nazarını bilemiş
Elek gibi insanda insanları elemiş

Sinmişliğin eline nasıl düştün be çocuk
Bu mağmanın seline nasıl düştün be çocuk

Ayağında koca bot belliki çöpte bulmuş
Minicik ayakları içlerinde yok olmuş
Üç beden büyük mintan kırk delikli bir atlet
Masallar aleminden mücessem bir hayalet

Ruhuma şahlar gibi otağı kuran çocuk
Kanser gibi beynimi kemirip duran çocuk

Caminin avlusunda duysa yüksek bir sesi
Dizlerine sarılır irkilirken cüsesi
Ara ara uzanır elleri merhamete
Eller eğilemiyor bu minicik davete

Karanlığın koynuna sessizce kunan çocuk
Yıldızların seyrine dalıp avunan çocuk

Avucunda birikmiş yarım ekmek parası
O küçücük sevinçle kül bağlarmı yarası
Karnın duymamı bilmem oncacık bir ekmekle
Duymasan sabret çocuk yarın sabahı bekle

Sarı sevgili gibi hayalinle kal çocuk
Biraz avunmak için hülyalara dal çocuk

En kuytu camileri dolduruyor müminler
Nice gövdeler başsız başlarda kara in'ler
Ne yaman çelişkidir RABBİM ne garip tezat
Nerde yetimin başını öpüp koklayan zat

Hak yolun birleştiği kavşaklarda ol çocuk
İttisal dualarla avuçlara dol çocuk

Sende kendimi gördüm halini ben bilirim
Sen ürpersen çocuk ben evde irkilirim
Görmüştüm çıkmazların en karanlık yüzünü
Senin yaşında duydum kaderin kor sözünü

Cemaate yabancı bu diyarda el çocuk
Düşme tasa peşine bi kendine gel çocuk

Bu zalim arenada güçsüzlere yer olmaz
Hayat hakkı vermezler bu çuval asla dolmaz
Uğrular doğruları sürdürler birer birer
Onlar beyaz gömlekli gridir bizimkiler

Ayağa kalk ve silkin umudu harap çocuk
Gördüğüne aldanma burası serap çocuk

İçi boş elbiseler filinta gibi endam
Örselendi merhamet yeşile boyandı gam
Hayretlerle izliyor avlukadaki kediler
Başı aşağı bakmaz kibirli efendiler.

Umudun saatini geleceğe kur çocuk
Sebepler ustasının kapısında dur çocuk
Yaşayan elbet büyür hep kendine sor çocuk
Girift rüyalarını bence hayra yor çocuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517773/cocuk-1.html>

Bir şarkılık fasıldı

Geçip bakmayacağım, yanında öylece ben
Gururlu ve başı dik, yabancı edasıyla
İkimizin dışında yokki bu aşkı bilen
Peşimden baksanda yar, Gözlerinin pasıyla

Bir şarkılık fasıldı, nasılda geçti ömür
Sevdanın mahzeninde, bütün anılar kömür
Ayrılığın pençesi, ne kanlıymış, sende gör
Zehrini sundunya yar, gönlün gümüş tasıyla

Hatırla o son günü, milatım olan anı
Son busenle kalbime kordun ejder kapanı
Son kıvrımı dönerken, çevirmedin kafanı
Öylece gittinya yar, sultanlar edasıyla

Yıllar sonra karşımda, böyle üzgün perişan
Kaprisli hallerinden kalmamış tek bir nişan
Ben değilim, sensin yar, mazi peşinde koşan
Yan, yaktığın yangında, pişmanlık cezasıyla

Hayalini kurduğun günler sadece vaha
Beklediğin son şafak, erişemez sabaha
Kızgın çölleri geçtim, geri dönmem bir daha
Her günüm bir ömürdü, geçti gönül yasıyla

Son resminin üstünü mendilinle kapattım
Anılar defterini kitli sandığa attım
Barıştım yatağımla, mutlu yarına yattım.
Gelip tanışsan ya yar, huzurun en hasıyla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518246/bir-sarkilik-fasildi.html>

Gül bitirdim tasadan

Kalbimin ve aklımın baş ucunda oturdun
Kum saati ömrümü çevir çevirip durdun
Zaten an akacaktı kendini boşa yordun
Tükettin ve tükendin, son noktanın ardı bu

Susma orucu tuttum o meşum günden beri
Laciverte boyadım kalbimdeki o yeri
Sessizliği döşeğim, yorgan yaptım kederi
Bundan ötesi olmaz son noktanın ardı bu

Heyula vakitlerin cinnetiyle sarıldım
En bıçkın gençliğimin doruğunda yarıldım
Kader deyip duruldum ne küstüm ne darıldım
Tevekkül ettim rabbe son noktanın ardı bu

Kazdım gam toprağını gül bitirdim tasadan
Bilki sabır asamı ödünç aldım musadan
Yusufla yargılandım aynı suç ve yasadan
Zindanımı süsledim son noktanın ardı bu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522505/gul-bitirdim-tasadan.html>

Pişmanlık

Aklım avuçlarımda yıllarım bir bir heder
Kılcal damarlarıma yürüdü acı keder
Sabrın kıvrımlarını tükettim birer birer
Adım çıktı suskuna dil buynumu böküyor

Bir serapmış gördüğüm dünyamda yeşil vaha
Heder olan yıllara dönülmüyor bir daha
Yeis vadilerinde vakit ermez sabaha
Gözlerim kasvetimi avucuma döküyor

Nefsin ağraz dilinde pişmanlığın narası
Bir amel işledimki amelin en karası
Arafta yaşıyorum ümit korku arası
Yer altımda kayıyor gök üstüme çöküyor

Duası bile kusur bu zavallı öküzün
Hasret ufuklarıma doğmadı ki gül yüzün
Riyamı bilmiyorum nemlenen iki gözün
Riyası bile güzel gözlerden yaş söküyor

Lütfet rüyalarım bir kez görün efendim
Günah yokuşlarında dirhem dirhem tükendim
Hem av oldum hem avcı kendimi vurdu kendim
Cehalet namlusunda duam hedef sekiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523068/pismanlik.html>

Ömür (c)

Sabun küpüğü hayat gerisi yalan be dost
Sevgi kabarcıkları heyhat bir bir patladı.
Vulkan gibi içimi gizledi alımlı post
Dimagımda Acziyet biri kırka katladı

Anılar defterimde hala dostlarım tozar
Baktıkça yüreğime ateş saçır bergüzar
Gözlerimde uçar fer kalbim ritmini bozar
Yaşlılık gençliğimi hunharca tokatladı

Mutluluk bitti diye o da acı veriyor
Her suça bir bahane us ipe un seriyor
Muma dönüştü beden damla damla eriyor
Ömür hendeklerini hayat çabuk atladı

Kelimeler yetersiz hal sığmıyor lügata
Tümceler kafi gelmez böyle büyük afata
Bir kaç günlük sevgiler layıkmı mükafata
Sevmek kor, anmak ateş, müteselsil patladı

Mutluluk birkaç güne uğradıysa kazara
Koca bir yalan imiş sezar hakkı sezara
Suç nazara ram oldu günah çıktı pazara
Ömre ektiğim tohum dualarla çatladı

Bak işte gidiyorum gidenlerin peşinden
Herkes birbir ayrıldı, ahbabından eşinden
Yedik yedik doymadık şu dünyanın leşinden
Umudun heybesinde arzular bayatladı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523578/omur-c.html>

Bırak aksın sözcükler

Sevgi içtiğin tasta bir yudum bana bırak
Dudağının öptüğü yere değsin dudağım
Dilim kekeç sevdam toy şu gönlüm hala çıkar
Sen dalımda tek sürgün ben kalbinde budağım

Bırak aksın sözcükler giz sarhoşu rüzgarla
Polenlere bindirsin kokunu nefesini
Deli rüzgâra ram et taş çatlatan nazarla
Sesinle soluğunla doldursun küfesini

Bırak kıskansın seni hem lavanta hem reyhan
Bilmezler yüreklerin sevda kokan terini
Terinde rayihanı ben duyarım an be an
Bin dil konuşan aşkın bilirim hünerini

Bırak postacı gibi aşk taşısın çiçekler
Manasını haykırırsın beyazı al ı moru
Hüma olsun omzunda cilveli kelebekler
Kanatları süpürsün gamzendeki çokuru

Bırak his yangınında alazlansın şiirler
Anılar aleminde tutuşsun hece hece
Asırlar aşır geldi bu güne nice pirlere
Aşk tarifsiz muamma aşk çözümsüz bilmece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1524129/birak-aksin-sozcukler.html>

Naylonlaştı günceler

Bölündü kişilikler naylonlaştı günceler
Bütün hayatlar esir bir parmağın ucunda
Güne bakan çiçeğe dönüştü düşünceler
Duygular şizofreni asalet darmadağın

Cinsiyet aynıleştı libreli pantolonda
Sevgililer çantada, çanta kızlar kolunda
Sanal dünyada şenlik sanki her şey yolunda
Gerçek hayatta dostluk ve güven darmadağın

Gurbet eve yerleşti her ferde ayrı oda
Sabahın giysileri akşam üstü demoda
Bedenler özgür amma beyinler bir kutuda
Söylem gül, eylem diken, irade darmadağın

Bey kahve yudumlarken zamansız bir zırlıtı
Hanım bakar eşine dudağında mırılıtı
Yüreklerde arbede hanede bir dırılıtı
Çocuklar evden kaçır yuvalar darmadağın

Ya RABBİM mahkûm ettim kendimi bu diyete
Ya RABBİM bilirim ki hakkım yok şikayete
Ya RABBİM kebairler ulaştı kifayete
Ya RABBİM bu kor devri eriştir nihayete
Ya RABBİM bu milleti kavuştı hidayete
Ya RABBİM fikri erdir bu mücessem ayete
Ya RABBİM tüm kalpleri musahhar kıl davete
Ya RABBİM bulut susuz çiçekler darmadağın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1524837/naylonlasti-gunceler.html>

Aralandı son perde

O bilindik sözlerin kahpesi oldum artık
Ruhumu ısıtıyor nasihat notukları
İnimde saray kurdu şibhi insan yaratık
Tanırım da yakamam satılmış koltukları

Eylemsiz söylemlerin lakırtısı ayukta
Nutuk atan mı yosma? kürsüler mi fahişe?
Şu kocaman İslam da beş tane lider yokta
Ne makam da liyakat, ne layıkta endişe

Sırtlan sürüsü güruh, giymiş Tevrat postunu
Kalplerinde ne davut ne İsa var ne Musa
Bizde satlık lider çok bizden seçmiş dostunu
Eyyubi nin kinini, üstüme kusa kusa

Herkes söylüyor amma neden se değişen yok
Tarihte yaşanmadı böyle sâri bir illet
Dilde Kur'an pelesenk sokak imandan kopuk
Toptan nisyan da İslam, toptan isyanda millet

Sanırım şafak yakın, tam karardı tan yeri
Vecd içinde secde de, Aksa nın başı yerde
Hedefinden şaşmadı, bunlar Hitler den beri
Son temsil sahnelendi, aralandı son perde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528589/aralandi-son-perde.html>

Alevsiz yangın

Bir his, alevsiz, biteviye
Durmadan yanıyor usulca yüreğimde
Dumanı, gözlerimden yanaklarıma sökülüp
Kaplamaşa çehremi
Kimse fark etmeyecek bu yangını.

Beynimin koridorlarında
Acı bir fısıltının uğultusu.
Meşum bir duygunun,
kesilmeyen ısıkları dolaşıyor
Mahir bir hırsız gibi
Bir isim yankılanıyor en karanlık dehlizlerinde.
Yankısı atardamarlarımda çığlık çığlığa

Avunmak ne mümkün

Teskin etmiyor beni siyabend
Edemiyor
Aynı geyiğin darbesiyle kanayan yüreğime
fısıldasa da hikayesini
Süphan dağı,
av'ın avcuyu avlama serencamının acı çığlıklarının hâlâ yankılandığını anlatsa da,
Bir kara çalının, aşıkların arasında
Bütün kalplerin zemininde
nasıl da göğderdiğini haykırsa da
Anlamıyor ki yüreğim

Ferhatın balyoz darbeleri
Hâlâ iniyor kafa tasıma, bana mısın demiyor.
Münderiç bir isim, tunçtan bir dağ misali
Hükümsüz kılıyor darbeleri
Parçalanmıyor ki kahrolası tutkularım

Bir his, alevsiz, biteviye
Durmadan yanıyor usulca yüreğimde
Siyabend in yaşadığını yaşıyorum.
O da bir kalp taşıyordu
Bende bir kalp taşıyorum
Bende bir kalp taşıyorum

Bu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528926/alevsiz-yangin.html>

Aşkı hayatla takas

En asabi hallerin sükûnet kadar uslu
Nereden bileceksin temmuzda donmak nedir
Benim se dört mevsimim dondurucu ve puslu
Bâtın da mevsimleri dönüştüren sinedir

Bir sine ki maşukun her hâline müyesser
Bir sine ki umutlar tozar tozar buz keser

Bildiğini, bilirim, her hâlimi an be an
Empati yetisinden mahrum kaldı havsalan
Terkisinde rahattın, rahvan koşarken zaman

Ne sarsıldın ne ne sarstın, yularını bıraktın
Ömrünün mecrasında sessiz, sedasız aktın

Ta başında uğradım inkisar'ı hayale
Dimagımda gençliğim kor dolusu piyale
Şimdi ardıma bakıp şaşıyorum bu hâle

Gülgelerin ardına saklarken gururumu
Hayatım emanetmiş, fark etmedim durumu

Aşk akıldan istifa, sevenlerse nadan'mış
Ne yapayım içime bu illetin dadanmış
Menzile varamadan göçtü nice adanmış

Aşkı hayatla takas, değer mi pazarlığa
Darası alınmadan atılmak mezarlığa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529608/aski-hayatla-takas.html>

Yunusça,,1,,

Düştüm amansız bir derde
Akıl uçup gitti ser de
Onu ararım her yerde

Ne bir ışık, ne bir fener
Gök bulutlu, karanlık yer

Hem naçarım hem bakesim
Sıkar beni can kafesim
Nutkum bağlı,kısık sesim

Ne anlayan, ne bir duyan
Uyan artık, derviş uyan

Takva kalpte, takva us'ta
Ne cübbe de ne bir posta
Ne yoldaşta, ne de dosta

Korudu bağban gülleri
Uçup gitti bülbülleri

Çağın mevsimi zemheri
Kabair doldurdu yeri
Olmadı bundan beteri

Nefs müsebbip, cehlim sebep
Çöktü haya, uçtu edep

Her filime failim
Safi idrake nailim
Olup bitene kailem

Dil söyler de kalbim duymaz
Halim irademe uymaz

Kim hak yolu, yolu seçe
Canan için candan geçe
Iman nikap, takva peçe

Aynı eşkal, farklı yüzler
Yokuşa dönüştü düzler

Ne yunus var nede kasım
Hâlâ nefis takvaya hasım
İdrak etmez, nesli asım

Bu kainat kitabını
Oku, öğren adabını

Sarı çiçek onu anar
Yunus yunus diye yanar
Bilmez ki yok koca çınar

Yeri bomboş, bekler hâlâ
Yok dolduran bir budala

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530290/yunusca-1.html>

Bir dūř'tür avucumda

Bir ayrılık matemi, hicranımı kūrükler
İnleyen hatıralar, her gece başucumda
Hayalî, hayalimi, hep peşinden sürükler
Tesellim, ümitlerim, bir dūř'tür avucumda

Kırılğan duygularım düşerken gözlerimde
Dizlerimde belirir, gülümseyen bir resim
Her gün daha bağlanır, tutkuyla Özlerim de
Sanki donmuş yüzüne can verecek nefesim

Perdesiz pencereme mehtabın şavkı düşse
Sevdiğim suret kadar, aydınlatmaz odamı
Kınalı güvercinler pervazlara üşüşse
Şarkıları alamaz, içime dolan gamı

Bazen kör kuyu gibi, bazen şenlenir gecem
Dalgalı duygularla medcezir de ahvalim
Bazen baltalı cellat, bazen de ürkek ecem
Hem yas'ım hem de has'ım, böyle perişan halim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530526/bir-dus-tur-avucumda.html>

Duasız dualarım

Ŗu dil'im Ŗehadette, içim günaha haiz
Amel de normalleŖti, rutin'e dŖt falz
Bankadan almak mübah, onunla umre caiz
Duasız dualarım, kabul olurmu dersin?

Aklım; ölçüp biçmeden, kısa günün kârında
Vicdanım vicdan arar, vicdansız diyarında
Amma da dindar mıŖım, bu günde de yarında
Riyakâr dualarım kabul olurmu dersin

Kul hakkını bilsem de, midem dolu haramla
Ak'ları karalarım, kalbimdeki kara'mla
Secdeye doruyorum, cerahatle yaramla
Bu hâlle dualarım kabul olurmu dersin?.

Etikette gizledim, ölçüyü ve tartıyı
Helal haram çizgide ekseyi ve artıyı
İftar sofralarında, vererek ilk partiyi
Duasız dualarım kabul olurmu dersin?

Artık dönmez bu plak, çoktan kırıldı pikap
Takke, bıyık, sakalım, esas halime nikap
Halim Mevlâ'y'a ayan, ALLAH Ŗeddid-ul ikap
Duasız dualarım kabul olurmu dersin?

Affet beni filistin, ümidini kes benden
Ümidini kes aksa, gelenden ve gidenden
İŖte bu'dur ahvalim, iman çıktı bedenden
Duasız dualarım kabul olurmu dersin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1533366/duasiz-dualarim.html>

Titriyorum tenimde

Rüya mesabesinde fettan gençliğim şimdi
Onulmaz yaraların müsebbibi zamanmış
Kaynar, deli kanımda bütün dünya benimdi
Bahar bildiğim yıllar baştan beri hazanmış

Topladı buhçaları, irade nefis ve gurur
Vedasız gidiyorlar, bu enkaz vücudumda
Aynamda bir ihtiyar şimdi karşımda durur
Mevzilerde bekleyen nedametler hücumda

Islanan serçe gibi titriyorum tenimde
Çenem içiçe geçmiş, dişler hanesi viran
Kemiklerim ufalmış kocaman bedenimde
Kalbime inat gönlüm hala göğsümde tiran

Eh, insan bu uslanmaz gider de aynı yolda
Gölgelere sığınır asıl ağacı görmez
Hakikat diyarında hayat serince dulda
Kör kuyuyu görürde dua dan halat örmez

Ne çağırın biri var ne gidecek mecalim
Etrafım cıvıl cıvıl ben içinde yalnızım
Beni yalnız bırakan akran'a arzuhalim
Bensiz bir bir gittiler budur dinmeyen sızım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1534202/titriyorum-tenimde.html>

Dua ,,1,,

Tutuşan efkarımla ey kalbime hükmeden
Günül namelerimi sevgiliye eriştir
Kuvvet ver uzletime daha şafak sökmeden
Ruhumun gecesine nurlarını serpiştir

Kandilime ışık ver, ruhuma bir hüzme nur,
Kendimi arıyorum, kesrette ki kendimi
Lütfet naçar gönlüme rahmetinden pür huzur
Aşkımın cuşkusuyla yıkmak için bendimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536024/dua-1.html>

Rubai (1)

Küçücük bir nutfedir hamurumuz aslımız
Bir rüyalık serüven bu diyarda faslımız
Efsunlu bir ipliğin ucuna bağlı alem
Ne burda kerem bâkî ne sevgili aslı'mız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536233/rubai-1.html>

Çekeceksin, ne çare

Fısıltı kadar sessiz gölgen kadar seninle
Kulağında çınlama gözlerini öpen tik
Kalbinde yaşıyorum, sevgi ya da kininle
Ben beyninde çıbanım, sen'se ruhumda yitik

Tüm ömrünü doldurdum çekeceksin ne çare
Ağlayan kundak gibi şakağında inlerim
Seni tutan hıçkırık, ahlarımdan emare
His kulağım göğsünde nefesini dinlerim

Bıraktı bırakmadı, peşimi, diye yoldun
Bir papatya falına umudunu bağlarsın
Senle dolduğum kadar sende benimle doldun
Kovsan, kovulmayınca, çaresizce ağlarsın

Bensiz olmaz bilirdin, değdi mi ki, bu eza?
Saydın mı ki kaç bahar bizde dönüştü kışa?
Sana ceza değil mi?, bana kestiğın ceza.
Ram olurum duyguna, kaçamak her bakışa

Dilimi sustursam da susmuyor beden dilim
Kulaklarım sesini, gözlerim gözlerini
Ellerim ellerini hep arayan sefilim
Tanırım heder olan sevda öksüzlerini

Minnnet etmem duyguna uzaktan görsem yeter
Görmemi istemesen günü evir geceye
Bu bitmez med ve cezir sana ölümden beter
Kanlı canlı duygular sığmaz birkaç heceye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536361/cekeceksin-ne-care.html>

Rubai (02)

Kazıdım tutkuların en ince köklerini
Kuruttum birer birer aldandığım ne varsa
Höyüklerde okudum tarih söküklerini
Elzem olan tek şey, dost, iki metrelik arsa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536519/rubai-02.html>

Rubai (03)

Tutmuyorum artık ben ayrılığın yasını
Bedenler ölse bile ruhlar baki kalacak
Nebilerden öğrendim aşkların en hasını
Hangi zından Zelhadan yusufunu alacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536630/rubai-03.html>

Rubai (04)

Ŗıkar olduk avcıya, tuzağına yemlendik
Cezbesine kapıldık, yakalandık, gemlendik
Baş eğdik buyun böktük, avcıya bende olduk
Hizmetinde bulunduk durulduk ve demlendik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536743/rubai-04.html>

Mektup

Ezikbüzük bir mektup, kırık dökük bir yazı
Bana anlat diyorsun, kaldindeki marazı
Nasıl anlatayım ki içimdeki boşluğu
Nasıl anlatayım ki içimdeki loşluğu
Kâğıt kaleme küsüp kendi özümden kaçtım
Suskunluk denizine yıllardır yelken açtım
Ardımda bırakmadım tek satırlık bir dizim
Öyle uzaklaştım ki yok,a gömüldü izim
Kelimeler tutsaktır beynimin zindanında
Bırak kınalı ukde'm kalsın gönül hanında
Geri dönecek kadar kalmadı ki mecalim
Hâlimi soruyorsun işte budur ahvalim
Kimi, nefes alsa da, canı ölüdür tende
Yaralı birkaç kelam dökülür her gidende
Biz gözlerde dökülen kederlerin virgül'ü
Biz tikenli güllerin iflah olmaz bülbülü
Kılınmamış namazın, biz öksüz seccadesi
Biz, virane beldenin yosun tutmuş caddesi
Biz, sarp uçurumların, kenarına tutunan
Biz, suçsuz mahkûm gibi surgularda yutkunan
Daha ne anlatayım ki, bilmem nasıl anlatsam
Cevabi mektubuna daha neleri katsam
Onuttum diye mi ki, yıllar sonra sınarsın?
Ezikbüzük mektupla, kinayeli kınarsın
Hangi canlı vaz geçer aldığı nefesinden
Hangi ana bizardır kundağının sesinden
Hangi tutsak mutludur, zincirle kafesinden
Bilmeden, anlamadan, neden dilin isyanda
Düşünmeden halimi, neden aklın nisyanda
Vaziyeti tasvire yetmez ki birkaç kelam
Kalemi kırıyorum, son cümlemde, vesselam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536856/mektup.html>

Saçma sapan bir şiir

Bir şiir yazıyorum anlamsız saçma sapan
Ne bir sevgili yaşar mısralarımda
Ne de bir düşman.
Öylesine boş öylesine kuru
Hislerim kar beklemiyor artık
Gözlerim se yağmuru
Bütün bütün rahmetsiz ari ve duru

Üstünü çizdim insana dair ne varsa
Sevgimi nefretimi tutkularımı hayallerimi
Özlemlerimi
Beni Ben yapan bütün değerlerimi

Ahh ben gerçek sanıyordum
Meğerse bir uyunmuş hayat
Oynanan oyunun senaryosu
baştan başa yalan
Sadece kan kukusudur duyulan
Kostümler sahte riyadan kibirden ibaret

Kalplerde kin yetişiyor gönüllerde nefret
Nefes almak yaşamaksa yaşıyorum elbet
Yaşıyorum
Meyvesinden habersiz bir ağaç gibi
Kurdun kuşun şuurda varmı ki nasibi?
İşte öyle bir şey

Ben, zavallı ben
Yıllardır saldırı altındaydım
Saldıran kim mi dersin?
Aklım nefsim iradem hayalim ruhum
bütün duyularım
Darmadağın paramparçayım
Hangisini yok sayıp hangisini sileyim
Öyle parçaladılar ki beni
Şimdi lime limeyim.

Akıllılar ne kazandı ki akıldan
Din mezhep ırk renk üzerinden
Bütün bir insanlık kan revan
Hava zehirli, sular zehirli, edep zehirli
âdap zehirli, koltuklar zehirli
Beyaz gömlemlere saplanmış
bütün eller kirli

Ne mi yaptım?, nedir mi ki himmetim?
Bilmiyorum ki iyi mi ettim yoksa kötü mü ettim
Ama artık fark etmez
Çünkü insan olmaktan istifa ettim
Yapmam gerekeni yaptım
Aklımı
Kirli bir çorap gibi büzüp kenara attım
Oh, şimdi rahatım
Düşünmüyorum artık, Filistin Arakanı, Miyanmarı Irakı Suriyeyi Keşmiri
Kendi içinde ihanet sarmalında her biri
Iskeçeyi gömülcineyi uyguru sincanı
Omrumda bile değil
Ne malı düşündüğüm var artık ne yitik bir canı

Neden konuşulur ki mihrapta zekat.
Varmı ki cami de bunu anlayan zevat

Ahlakmı?

Ad Kavmini, Sodom, gomore'yi geçtik kat kat
Şükür de tefrit var, sufra da ifrat

Şair

Evet, biliyorum, biliyorum ki
bunlar bilinen şeylerdir dersin

Gülme bana şair gülme

Neden gülersin

Olduğum yerde değilsen acaba sen neredesin?

Bi durduğun yere bak

Gör ki

Sende aynı yerdesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536977/sacma-sapan-bir-siir.html>

Rubai (05)

Manadan ari i'in dıŒı gürültü def
Edepten mahrum nefsin sonu binlerle esef
Tamah, hırsa köledir, bencillik kapısında
Oğrunda ölünen mal, ancak bir kevgirlik kef

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537268/rubai-05.html>

İsmi mücella

Kalbim bişeyler fısıldıyor aklıma
Kapalı kapılar ardında
Mantığa muhalif
kuralsız bir emir
Öylesine keskin öylesine kararlı
Belli ki bir talebi var
Ve bir adres
Çiçeksizler mahallesi bahtsız sokak
İsmi mücella
Kafamda şizofren bir özlemin ayak sesleri
Gözlerim sabırsızlığın şafağında
Öyle aceleci öyle sabırsız
duygularım dört nal
Adres tamam isim doğru
Evet ismi mücellâ
Gözlerim uzanırken gözlerine
Daha kapıyı çalmadan
İki izbandut gibi bekçi
Hayır giremesiniz diyor
giremezsiniz bu kapıdan
Hayallerimin kucağında
Henüz emekleyen sevdam
Oracıkta can veriyor
Daha tıfıllık çağında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537469/ismi-mucella.html>

Rubai (06)

Aynı an aynı saat ve her sene aynı gün
Şaşmadan tekrarlanır makberinde bu düğün
Güneşi kırıp böktün indirdin baş ucuna
Öğünmek senin hakkı/n iki cihanda öğün

(İbrâhim hakkı Hz lerine)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537680/rubai-06.html>

Aldandım

Neden?. Neden.

Bir mide, bir hırka değil midir ki hayat dediğimiz şey

Hep daha fazlası, hep daha fazlası

Hedeflerim

Bir çingene falcının yalancı avuntusudur avuçlarımda

Arzularım, fattan bir kız gibi göz kırpmıyor

İmkansızın ulaşılmaz burçlarında

Yıllardır cevap bulamadığım sorular

Paslı bir çivi gibi yüreğimde

Ne yapsam. Daha çok nasıl kazansam.

Hesapların yırtıcı pençesinde parçalanan günlerimin kanlı gömleğini bırakıyorum geceye

Bıkmadan usanmadan

Her gece, her gece

Yastığım da, doyumsuzluğun nabzı atıyor, düzensiz.

Ve yine uykuya hasret gözlerim

Günün kârı, bir sonra ki güne doğru

hırsımı kamçılarken

Ömrün asit kuyularında, bir günün daha nasıl erdiğinin farkında değilim

Ve tüketiyorum hiç acımadan

Dozu iyi ayarlanmamış narkoz gibi, aynı neşterin acısıyla uyanıyorum her sabah yatağımda

Suni boyalar atıyorum aldanmışlığın kahpe yüzüne.

Kendimi aldatmak için oydurduğum bahaneler

Cam kırıkları gibi saplanıyor zavallı yüzüme

Her sabah aynam da

Ahh hayat.

Kendimi kapattığım bu labirent

Hırs, tamah, ego tuğlalarıyla inşa ettiğim duvarlar

Ne kadar da sağlam.

İndirdiğim sükunet darbeleri cılız ve zayıf.

Yıkmaya yetmiyor

Çıkmaya çalıştıkça bütün bütün kayboluyorum

Bu kısır döngüde

Rabbim Rabbim.

Anlım secdeyle buluşamadı bir türlü.

Zamanı sardığım mekik,

Bir gün sonrasının kumaşını dokuyor

En çürük ipliklerden

Biliyorum, ama önüne geçemiyorum

Bazen huzura varmak istiyorum

Huzurda, secdeyi hak etmedim ki

Huzura kabul edilmedim.

Huzuruna kabul et Rabbim.

Secdeyi nasip et rabbim

Arala nasuhi tövbenin kapılarını

Bende içeri gireyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1538379/aldandim.html>

Çirkinler de kalp taşır

Çeşm_i şaşım dilberim böyle dilemiş kader
Dilim kekeç olsa da sanma ki duygusuzum
Ruhumda ki cennetim çöpür yüzümde heder
Biraz çarpık bacaklı birazıcık boysuzum

Kalbime ket vuramaz boyumdaki cücelik
Ne boy da ne de ten de yürektedir yücelik
Kalbimin ateşine sür polat gururunu
Aşkın alevlerinde muma dönüşür çelik

Hiç acıma halime merhamet etme bana
Çeşit çeşit yaratmak yük müdür Yaratana?
Çapak tutan gözlerim hikmetine züll değil
Ahsen_i tezahürün ödül değildir sana

Uzaktan bakma öyle üç beş adım gel beri
Kalp kapımı arala bir fasıl gir içeri
Sana kurduğum dünya dört mevsim faslı bahar
Ben diye görüdüğüm yamuk yumuk bir deri

Severek taşıyorum bu ilahi enkazı
Çok kârlı bir ticaret alan ve veren razı
Sen gül oldun ben tiken gönüller aynasında
Kırılınca aynamız biter dünya marazı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1539963/cirkinler-de-kalp-tasir.html>

Rubai (07)

Madde öncesi varlık dokunurken kalemde
Yüzdürüldü evrenler bir atom'cuk alemde
Her nefes hû zikrinde, her an faal emri kün
Algı ötesi ışık parlar ruh meşalemde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540521/rubai-07.html>

Rubai 08)

Uyku öncesi bende yedi meydan kurulur
Yedi düvel cenk tutar ve yedi şah vurulur
Hem harbe müsebbip ben hem mağlup olan benim
Ne sol yanım vaz geçer ne sağ yanım durulur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545086/rubai-08.html>

Şakağında ellerim

.....
Rüyamsın, hayalimsin, belki daha ötesi
Benim vicdan azabım, ruhumun çığlık sesi
Biricik yaşam gayem, canımın can nefesi
Gizlediğin yüzünü, kokunu özlüyorum

Sanma ki ben duygusuz sanma ki ben avare
Uzlet ve sessizliktir bana kalan tek çare
Umutta gün batımı siyaha döndü hare
Küllenmeyen korunda kalbimi közlüyorum

Gece ve gündüzlerim aynıleştii büsbütün
Elimde tesbihimle bir demli çay bir tütün
Başım da hale hale hicranımı büyüttün
Son çare tek resmini resminle sözlüyorum

Nasıl anlatırım ki bilmeyene ne derim
Başım düşmüş göğsüme şakağında ellerim
Kendimden kaçamadım yok gidecek bir yerim
Belkiler sahrasında yolunu gözlüyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545381/sakaginda-ellerim.html>

Rubai (09)

Bezirgan ruhum yorgun bu çile seferinde
Sadece ismim kaldı ömrün hasat yerinde
Dostlarım helalleşip kalemleri kıralım
Musalla mahalinde son buluşma yerinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546026/rubai-09.html>

Metro

Servise binmek için insanlar yarışıyor
Sokaklar tıklım tıklım caddeler insan seli
Ağız ense kuyruklar nefesler karışıyor

Sokuldum son vagona itildim bir köşeye
Neyse ki bir kenarda yapıştım bir koltuğa
Sanki koca bir şehir dolmuşmuş bir şişeye

Metro'nun son vagonu bir anda çiçeklendi
Mıknatıs gibi çekti göslerimi iki göz
Sanki fosfordan bir el elime kilitlendi

Omuzuma dayandı insanımsı bir peri
Öyle ürkek sıkılgan nefesi titriyordu
Ve aklımda arbede ruh halim mahşer yeri

Zavallı yüreğimde tatlı narin bir sızı
İğnelendi vücudum uyuşturdu iliklerim
Ve midemde kasılma krampin en arsız

Tükendi tüm mecalim birden kısıldı sesim
Pembeleşen simaya emanet gitti canım
Boğazımda bir gıcık tikenlendi nefesim

Hiç bir ressam çizemez böyle güzel bir yüzü
Tuvale indirmekten fırçalar aciz kalır
Tam böyle düşünürken araç döndü son düzü

Bu kısacık yolculuk doldurdu miadını
Kalbimi benden alıp indi ara durakta
Ne kadar istesemde sormadım adını

Elimde ne bir adres ne ufacık bir isim
Her gün aynı saatte ve hep aynı vagona
Aynı yolda koşturan bir sağır ve dilsizim

Rastlarım umuduyla yirmi yıl ömrüm heder
Onulmaz bir tutkunun devasız derdindeyim
Hangi izan feraset halimi izah eder

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546256/metro.html>

Rubai (10)

Ne atomda çeliŐki ne de uzayda tezzat
Sanaata en küçük bykten daha büyük
Kuarkı ve helyumu ardınca rabt etmiŐse zat
Nutfeyi damlacıktan hangi fen eder azat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546508/rubai-10.html>

Rubai (11)

Ey filistin kıyam et kıyamet vakti gelmiş
Saf dualar sonlandı dil kuru dimağ kurak
Kebahir mızrakları mavi atlası delmiş
Gökte bulutlar berduş yerde denizler çorak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546752/rubai-11.html>

Rubai (12)

Medyada köşebaşı birkaç kulağı yarık
Dahice bir kamufle sakal cübbe ve sarık
Gerçek mü'min sıradan bu tarife hiç uymaz
Ne kapıda mercedes nede milyonluk çarık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546916/rubai-12.html>

Rubai (13)

Ne irşad var ne mürşit, ne meczup ne divane
bitti esrar göçtü giz, ne şarap ne meyhane
Talebe talebine bigane ve ecnebi
İlim mektebi enkaz, amel şehri virane

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547134/rubai-13.html>

Rubai (14)

Bir şiir yaz şairim birkaç kelam karala
Bu zulmete ışık çal karanlığı arala
Asayı musa gibi kalemi çal kâğıda
Kendi tarihini düş Gazze de ki ağıda

NOT" Akıllı bir siyasetçinin tarihe geçmiş sözü; tarih, güçlülerin yazdığı bir hikayeden başka bir şey değildir. (okuyan bütün arkadaşlarımın bunu bildiğini biliyorum)

Ama insafli tarihçiler, gerçek tarihi halk edebiyatından topladıklarını düşünerek kalem tutan her kesin yazması gerekiyor.dünyaya egemen bütün güçlerin en modern silahlarıyla küçücük bir halka uyguladığı soykırımı karşı verilen bu savaşa tarih şahit olmamıştır.

Nebukadnezar yahudilere böyle bir soykırım uygulamadı.

Babil sürgününde yahudi halkı bu kadar telef olmadı.

Bana göre naziler de yahudilere karşı toptan imha planını hayata geçirmede. Gaz odalarını pişirip pişirip önümüze koymaları yahudileri mazlum gösterip meşrulaştırma oyunundan ibaretti. Elbetteki gaz odaları vardı.inkar edilmez.

Siyon liderlerin protokolü denen incecik kitap basıldı, toplatıldı, sonra tekrar basıldı. Şimdi yalanlayıp içeriğini çürütmeye çalışıyorlar. Vesselam.

Kendimi kaptırdım söz uzadı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547665/rubai-14.html>

Rubai (15)

Yarınlar tasarlayıp oldu olacak derken
İşler hep yarım kalır ölüm hep gelir erken
Öyle bir düşersin ki kendi uçurumunda
Şu hayat merkubunda ölümcül çifte yerken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548384/rubai-15.html>

Köyüm

Günün ilk ışıkları inerken yokuşlardan
İlahi bir harmoni yankılanır kuşlardan

Sokağımda bir çocuk annesini arıyor
Bir ninne torununun saçlarını tarıyor
Tam köşede bir dede tütününü sarıyor

Yan tarafta taşıyor fısıltısı dört elin
Eşleri çekiştirir turfanda iki gelin

Çeşmemizin başında kimi dert karıştırır
Kenarında genç kızlar yavuklu yarıştıır
Kimisi selam taşır kimi küs barıştırır

Beldenin sır kutusu çerçi diye bağırır
Haber bekleyenleri sinsi sinsi çağırır

Kalaycı tüm hıncıyla asılıyor kürüğe
Gençlerin en gürbüzü bu gün girmiş çürüğe
Bir şaşı saçlarını bezemiş tükürüğe

Bakkalın endamında masumane bir duruş
Borç vermem diyorsa da kasa görmez tek kuruş

Baba oğluna inat bahçesini sırüyor
Elinde çenesiyle bir nene küpürüyor
Önünde bir manga kaz uygun adım yürüyor

Meydandaki soku ya oturmuş deli veli
Çığırdığı şarkının ritminde iki eli

Sağa sola sataşır sokaklar kirli diye
Muhtar bugün tozutmüş dönüşmüş bir deliye
Heyheyleri üstünde sövüyor ahaliye

Dillere düşmeyesin çıkmayagörsün adın
Kaldırımında oturmuş meraklı üç beş kadın
Boynuz takıp dururlar andıkları her yadın

Göğsü göbeğe açık birkaç cıncık huvar da
Bakmayın tespihlere hepsinin cebi dar da

Eleğini duvara aşmış birkaç ihtiyar
Kimi dertten dem vurur kimileri bahtiyar
Caminin avlusunda gezerler diyar diyar

Yüzlerinde tebessüm dillerinde kor kelim
Bu hâller diri tutar bizi burda vesselam

Köyümün ahvali bu gülsemmi ağlasammi
Sevdiğim bu yaramı yaksammi dağlasammi
Onsuz yaşayamamki kükreyip çağlasammi

Halimizi tasviren bir özet geçtim size
Hayata hazırlayan köyüm enderun bize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548520/koyum.html>

Rubai (16)

Sanal bataklığına saplandı istikamet
Ailemi yok etti bu turuncu kıyamet
Sabite de ruhların akıl şaftı dönmüyor
Emare de okunmaz ufacık bir nedamet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548823/rubai-16.html>

Rubai 17)

Vehamet semasından başıma taşlar yağa
Ocakta söndü ocak usta mahkum çırağa
İç dışa mı çevrildik tersyüz oldu yaşamlar
İhtiyar ergen yaşar, ergene koşar çağa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548964/rubai-17.html>

Rubai (18)

Acele etme yolcu neden böyle kaçarsın
Küçücük bir kadrana bir evreni saçarsın
Doğduğun gün ki gibi seni üryan kovarlar
Cihana karun olsan sen yine de naçarsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549106/rubai-18.html>

Ben şafaklar bekçisi

Kırk gün oruçlu olup kırk gün sağıma yattım
Kırk kez suya okuyup kırk tane döğüm attım
Ya benimle ya ben le başka olmaz sevgili
Bensiz ihtimallerin yollarını kapattım

Beni inathanemde olduğum gibi tanı
Çoktan ateşe verdim yürek denen vatani

Elimde mi sanırsın bu tutku bu eziyet
Böyle sayrı yaşamak ne hüner ne meziyet

Uykusuz gecelerin ben dua müdavimi
Ben budala başların mermere düşen imi

Ben kızarmış gözlerin yaş'a dönen sancısı
Ben sevdasız kalplerin kırk diyar yabancısı

Ben sabır heybesinden çuvalını taşıran
Ben sinende hakkını ağır ağır aşırın

Ben şafaklar bekçisi karanlığın koldaşı
Ben ıslak gecelerin iflah olmaz yoldaşı

Ben kafdağı'na hammal yüküne aşık olan
Ben düzlerde sürülen yokuşlarda kovulan

Ben seni senden değil rabbimden talep ettim
Yalnız dünyada değil ebediydi niyetim

Çıkmadım çarpmadım toplamadım bölmedim
Ölçüsü tartısı yok hesap kural faydasız
Kör topal yaşıyorum henüz daha ölmedim
Her nefis ayrı sever ve her sevgi paydasız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549674/ben-safaklar-bekcisi.html>

Yarım kalmış öykünün umutsuz kahramanı

Yarım kalmış öykünün umutsuz kahramanı
Ömrünü rendeleyip attın bir çift kumruya
Maşuka meme yaptın göğsündeki yaranı
Emzirirken her günün döndü birer yumruya

Sanma ki her yüz mutlu, başka bir yüze gülen
Fokur fokur kaynayan sineye perdedir ten
Hiç yokmu sanıyorsun yaşarken bile ölen
Üç damla gözyaşdır yürekte olup biten

Her sevilen rahminde bir sevilen yaşatır
Sen onu o başkayı, bütün öyküler yarım
Aşk ışıktır aşk nurdur, her varlığı kuşatır
Zavallı keşkelerin ardında ben de varım

Yarım kalmış öykünün umutsuz kahramanı
Seni nasıl anlasın gönülsüz kalp taşıyan
Yüreğine kibrit çak ateşe ver harmanı
Onsuz hayat ateşse bırak yansın aşıyan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550244/yarim-kalmis-oykunun-umutsuz-kahramani.html>

Rubai (19)

Saçıldı kenz'i mahfi billur'u cam eyledin
Saçıldı şirk'i hafi ken'anı sam eyledin
Saçıldı ar'ı safi onuru kâm eyledin
Rövanşı babildir bu şimdi yollar senindir.

MERAM : edebiyat defteri portalında, gül günlüğü mahlasıyla şiir yazan bir kardeşimin eski türkçeyle kaleme aldığı intizar şiirine nazire olarak bu dörtlüğü yazdım.
Rubai olarak aktarmak istedim.

Kenz'i mahfi : gizli hazineler.
Şirk'i hafi : gizli şirk.

Şerh etmek gerekirse.

" saçıldı kenz'i mahfi billur'u cam eyledin"

Batı vampirlerinin çok kavi gördüğü o iman gücünün artık müslümanlarda bulunmadığı, akıl sır erdiremedikleri imanin gizli hazinesini ortaya saçtık. Ne olduğumuzu anladılar. İman billurunu cama dönüştürdük ve siyonizm tarafından paramparça edildi.

Milletler basiretli ve cesur liderleriyle yaşarlar. İslam ülkelerinin başındaki liderler ve nasıl başa getirildikleri herkesçe malumdur.

"Saçtık şirk'i hafiyi ken'anı sam eyledin"

İslam ülkelerinde ezanlar okunup camiler doluyor ama gizli şirkin hakim olduğu ayan beyan ortaya saçıldı. Ken'an siyonizmin sam yeliyle kavruıldı.

"Saçıldı ar'ı safi onuru kâm eyledin.

Safi arımıza sahip çıkamadığımızı batı dünyası gördü.

Siyonistler sadece çocuk ve kadın öldürmüyor, haysiyetinizle oynayarak mutlu oluyorlar.

"Rövanşı babildir bu şimdi yollar senindir"

Bu savaş filistinle sınırlı değildir.

Mezopotamya havzası, bereketli hilal ve daha daha

Ortadoğunun ateşe verilmesinin sebebi budur.

Türk, kürt, arap, acem onlar için fark etmez.

Yetmişli yılların sonlarında kimlik yaşım onsekiz iken, sağcılık ve solculuğun bize pompalandığı dönemde bir şiirle anlatmıştım. Şiir aklımda yok. Bütün şiirlerimi, notlarımı ve denemelerimi yakmıştım. Ancak birinci dörtlüğü ezberimde kaldı.

Bir çuval kepek için devam etmekte kıyım.

Bir savaş ki çok tuhaf siyah deri beyaz ten.

Vay gözlerin mavi de çirkin gözlü benmiyim.

Bahanesi çok ucuz ummadık yerde biten

Diye başlayan şiirimi hatırlıyorum.

Bir açıklama yapayım derken okala olmaya başladım.

Hoş görün lütfen.

Vesselam

Filistinde de çok hainin olduğu ve 70li yıllarda toprak satışlarının olduğu, marjinal silahlı örgütlerin filistin topraklarında eğitildiği biliniyor.

Bunlar, bu soykırımın üstünü kapatmaya yetmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550951/rubai-19.html>

Ben kimim „4,,

Beni bana soruyor, bende ki bir yabancı
Nefsim, hayalim yolcu, beden han kalbim hancı

Ben, içimde ben'lerim, matuşkayım iç içe
Nice renklere hamil ilahi kanaviçe

Sinirmiyim doku mu, enerjimi, ses miyim?
Rüyam ki bastı zaman, efsunlu kafesmiyim?

Gelmemiş günlerimin rahmindeki çocuğu
Yarınların ufkuna serper mavi buncuğu

Olmayan mutlulukla dökülürken gözyaşım
Hakikat duvarına çarpıp kırılır başım

Kimi uçurum olur, kuruntular dürtüler
Kimi zaman kalbimde çekilir tüm örtüler

Hayal nerde kurulur, fikir mahalli nere?
Hükmüm hükümsüz kalır, elim varmaz o yere

Çaresizlik hıncıyla açtığımda yatağı
Gecem cehennem olur gündüzüm zift batağı

Sevmek nerede doğar, nefret nerede yaşar
Bu devasa duygular kendi kabından taşar

Hayatım mini serçe, şahin pençesi zaman
Bülbülüm sürgün yaşar, umut gülbağım viran

Ben elimde olsaydım ruhuma çor ekmezdim
Böyle delice sevmez nazan nazı çekmezdim

Ya yare pusu atıp uygun fırsat kullardım
Ya da bir çizik çeker, boşverlere yollardım

Şu gönlümün elinde, çaresizim yorgunum
Coşkun nehirlerinde bir taş kadar durgunum

Sevmek öyle duygu ki, hakiki cennete eş
Ve zitti cehennemden alınan ödünç ateş

İçimde kaç kişi var, bu beden kime ait
Kanım cana anahtar, ruhum ilahi kilit

Kişilik bölünmesi, adına ne dersin de
Ruhum göklerde uçar, ayaklarım piyade

(Okuyan dost ve arkadaşlarıma. Herkes şiir yazar ama herkes şair değildir. Ben de öyle. Şiir yazmak türk insanında genetikdir. Şiir yazmamış bir fert düşünemiyorum. Benim yazdıklarım biraz moğlaktır, biraz karmaşıktır. Dizeler arasında uyumsuzluk görünür ama uyumludur. Şerh isteyen, yoruma muhtaç şekilde yazmayı seviyorum. Kıymetli zamanlarını feda edip yazdıklarımı okuyan bütün arkadaşlarıma saygılar sevgilerimle)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551578/ben-kimim-4.html>

Mutluluk

Yazmak istiyorum
Mutluluk denen meçhulü
İsminin bilinip cisminin bilinmediği mefkureyi
Öyle bir yazmak arzusu ki
Evet, anlatmak istiyorum satırlarımda
Ruhumun bütün kalemleriyle
Duygularımın bütün elleriyle
Sevgimin bütün parmaklarıyla
Kainatın bütün renkleriyle
Sezgilerimin bütün havl ve kuvvetiyle
Mutluluğu yazmak istiyorum
Ama yazamıyorum, anlatamıyorum.

Nasıl yazabilirim ki.
Görmediğim, bilmediğim, yaşamadığım,
Rengi ve kokusu olmayan,
Bacası tütmeyen, tıbkı ışık gibi, nur gibi
Gölgesi olmayan bir şeyi
nasıl yazabilirim ki
Mutluluk,
İnsanlık tarihiyle yaşıt
Ama
Tarifi yapılamamış
Somutlaştırılmamış
Herkeseye göre değişken
Böyle bir mefkure anlatılabilir mi

Fikrim nakıs, hayalim dar lügatım kifayetsiz
Hasreti,
zehirli bir kıymık
dolaşıyor kılcal damarlarımda
Tarifsiz bir acının sancısıdır mısralarımda

Yazmak için,
Mutluluğu
Bütün duyularıyla hissetmek istiyorum,
Ama ne mümkün. Hissedemiyorum.
Bilmiyorum, bilemiyorum.
Belki bilenler vardır
Bu mutluluk denen şeyin
Nasıl bir şey olduğunu.
Mutlu olan herkes hasid mi?, Kıskanç mı?,
Yolunu bilip te söylemiyorlar mı?
Yoksa?
Yoksa onlarda mı bilmiyor,
Mutluyum diye kendilerini mi kandırıyorlar
Bu da mümkün.

Mümkünün uçsuz bucaksız vadilerini
Yıllarca gezdim, dolaştım.
Izdırap dağlarında, kahrın, öfkenin tipilerine yakalandım.
Sevgi yağmurlarında
İliklerime kadar ıslandım
Vefasızlığın ayazında defalarca dondum
Aldatılmışlığın, ihanetin en kahpesiyle el sıkıştım
Ama mümkün vadilerinde mutluluk yoktu

Ahh, mutluluk ah.
Senin başka bir adın mı var?
Aşk mı?, sevgi mi?.

Hayır, onlar olsa tanırdım.

Bir kere bile, seni seviyorum diyemediğim
Ama yaşam kaynağım
Soluğum, nefesim,
bütün hücrelerime sirayet etmiş
Zaman yaşlandıkça
İçimde gençleşen bir kadının aşkıyla,
aşkın en batağına saplanıp
En çirkefine bulaştım
Hâlâ oradayım, çıkmak için çırpındıkça
Daha çok batıyorum

Hayır, bu aşktı, mutluluk değildi
Mutluluğu bilen tanıyan varmı?
Sanırım yok.
Yok, çünkü bir mutluyla tanışmadım

Galiba tanıyan,
Sadece deliler ve meczuplardır
Onlar da anlatamazlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551877/mutluluk.html>

Rubai (20)

Uzlet fezalarında uçtuğum günden beri
Canımın urbasında kokuşur gaflet teri
Aşık sevgi öfke nefret her şey insana dair
Esefle izliyorum kalbimde ki mahşeri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1552276/rubai-20.html>

Kaybetme korkusu ve evham

Henüz şafak sökmeden ağarmadan tan yeri
Simsiyah bir hayalet aştı pencereleri
Değirmi çehresiyle ayaksız gulyabani
Kulağıma saptadı bir fısıltı hançeri.

Beni delirtmek için neler söylenir neler
Karanlığın içinde dile gelir gölgeler
Sanki uçtu duvarlar birden yok oldu evim
Etrafıma doluşur meczuplar divaneler

Gül kokusu misali her kalbe akarmışsın
Taliplerin çok diye kınalar yakarmışsın?
Bilmemki kuruntu mu korku mu yaşadığım
Ahdıma inanmayıp fallara bakarmışsın

Varmışlar mı evine şeytansı iki kadın
Görücü geldilerse kırılmaz mı kanadın?
Ferim mi söndü eyvah katran karası şafak
Neden kem hislerimde devleşir senin adın

Kâbus azmanı korkum dolduruyor bu şehri
Hangi it kurutur ki içime akan nehri
Girdim kuytularına en bilinmez zamanın
Kadim deki yusuflar aşka boyamış dehri

Akınca minareden rahmetiyle ilk sela
Şehadet ve tekbirle başımdan uçtu bela
Her gecem böyle geçer, beyanım açık saçık
İşte böyle vefasız, ne yâni, ne mesela

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553506/kaybetme-korkusu-ve-evham.html>

Sükuta var ey dil'im

Aklım cehl külfetinde dilim girmez hizaya
Budanmamış sözlerin nezaket fukarası
Denli densiz konuşup meydan açar nizaya
Ak'tan sâdır gayemin meyvesi yüz karası

Sükuta var ey dil'im, kardeş kardeşi yermez
Sarf ettiğin kelâmlar birkaç kaçık bahane
Madem duru sevgiye saygıya aklın ermez
Tiken gülün silahı, bülbülünden sana ne

Çetrefilli hayatın sen tırman yokuşuna
Biraz mecalin varsa, alnından al terini
Şiir senlik iş değil, sen girme tokuşuna
Sükuta var ey dilim, anla artık yerini

Söz söyleme ey dilim, kaçın söz yorumundan
Arılar zehirlidir, kuvanı bal dolsa da
Kendince bir vazife çıkarma durumundan
Sözlerin yaprak yaprak yüreğinde solsa da

NOT; Sükut altındır diyenler altın'a sahip olanlardır
ALLAH cc safdil insanlara da bu hazineyi nasip etsin inşallah
Elbette ki bana da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553616/sukuta-var-ey-dil-im.html>

Vukuat var savcı bey(boşanma davaları)

Vukuat var savcı bey, tam doldur kalemini
Yaşayıp biliyorsun bu işin alemi
Birkaç klasör lazım bu dosya kabarcak
Taraflar bu davayı daha da çok karacak

Koridorlar karışmış, salonlarda curcuna
Anlaşılmaz inatlar koşar ucu ucuna

Adliye de şenlik var, seyre gelin kardeşler
Oje için kavgada, noter tasdikli eşler
Antlaşmanın metninde yokmuş ojenin rengi
Birkaç nokta eksik se okunamaz nirengi
Oje ve rengi değil, sorun rengin tonunda
En muhkem yerden koptu, bu suni ip sonunda

Ucuz çekişmelerle güven pazara indi
Sabah açan güllere ayaz vurur ikindi
Daha çok sebep var da, bu sebep köşe başı
Bay tek küpe derdinde, bayan inceltir kaşı

Sakın küçümsemeyin, dava ağır mı ağır
Çünkü duygular âmâ, çünkü duyular sağır
Aile şirketleştii, çatışır menfaatler
Zaptu rabt'a geçmese onutulur vaatler

Not; adalet sarayları, mesailerinin üç te ikisini boşanma davalarına ayırmaktadır.
Aile yapımız hızla çöküyor ve artarak devam ediyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553928/vukuat-var-savci-bey-bosanma-davalari.html>

Ertelenen vuslat

İlencim bir çürük diş, ağızımda sabitlenmiş
Tıpkı ilk günkü gibi kalır yerli yerinde
Kapılar senden gayrı tüm beşere kitlenmiş
Tek, yazıldın okundun, ömrümün defterinde

Senden kaçamayınca, kendimden kaçmak için
Girilmez sokaklarda iflah olmaz berduştum
Kavuşurum zannıyla, fasılsız yürüyordum
Bir tahayyül ardında biteviye koşmuştum

Arardım bütün şehri, dört mevsimin her günü
Amansız yağmurlada bıkmadan yürüyordum
Tekrar tekrar yaşarken seni gördüğüm günü
Metruk kaldırımlarda izini sürüyordum

Evimde sabaha dek hep başında beklerdim
Yıllardır bekçisiydim kurumuş bir buketin
Vazumdaki kedere hergün keder ekerdim
Ömrümü kurtçuk gibi azar azar tükettin

Sayki sensiz her günüm, huysuz birer haşere
Isırıp geçti der'im, mazi oldu her biri
Vuslatım ödünç kaldı artık ruz u mahşere
Silkinip kalkacağım, yirmisinde, dipdiri

İlencim korkutuyor seni tutacak diye
Seccademde niyetim, halisane, samimi
Yakınım var ki artık bu RABBİMden hediye
Bir imtihan sırrında kor akacak daimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555331/ertelenen-vuslat.html>

Rubai (21)

Dayanmış bastonuna, tutunmuş bir kenara
Onuru bakracında, kuyrukta bir emekli
Aş evinin önünde bir vatan ki kapkara
Kendiyle gurur duysun, siyasi her göbekli

Not: ak Parti'ye oy vermiş bir kalemden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555494/rubai-21.html>

Bir tutam üzüntü

Elbet vardır içimde, mefkûremi harlatan
Hadisin inkârında, birkaç prof şarlatan
Hiç yokmu sanıyorlar hakkı hakla parlatan
Küfrün dehlizlerine ipek çul seriyorlar

Hadisin inkarıyla deizmi ürettiler
Ve deizmin içinde agnostist türettiler
Müslümana, nebinin nurunu kürettiler
Cehlin damarlarından felsefe veriyorlar

Tekrarında ülfet var, en aykırı fikirin
Keyfini sürüyorlar, çıkmaz sanılan kirin
Bu asrın yarasında kalan bir damla irin
Inkâr ur'unu alan neşteri yeriyorlar

Bu aydın zihinlere yerleşmiş şirk'i hafi
Vaki i vaki i değil, inkar ile tassafi
Varmı? Hadisten âlâ, insana em ve nafi
Harici düşman kadar dahili geriyorlar

Elbette konuşacak peygamberi bu dinin
Hâlâ tedris berdevam, rahlesinde nebinin
Artık nuru aksetmiş karanlıkta her in'in
Nebinin güneşinden kar gibi eriyorlar

İlgili kısa bir makale

Bilindiği üzere, 80 lerden önce deizm diye bir kavram yoktu.

Batı dünyasında, islamı daha çok gruplara bölmeyen en ince hesapları yapıyordu.

İrk ve mezhep ayrılıklarıyla islamın parçalanamayacağı açıldı. Daha fazlası gerekiyordu.

İran humeyni darbesiyle köklü bir değişim yaşadı.

Binlerce insan idam edildi. Türkiye'ye sıçratılması gerekiyordu, ve döğmeye basıldı.

Maraşta; gencecik, fikriyatı oturmamış öğrencileri sahaya sürerek, alevi sünni çatışmasını, tabiri caiz se savaşını çıkartma provası yapıldı. Başarılı olunamayınca ırk ve mezhepler üzerinden başarısızlık kesinlik kazandı.

Hasılı, humeyni üzerinden hizbullah foryası patladı.

Onların da bölünmesi gerekiyordu. İlimciler ve menzildiler diye bölündüler. Bölündüler. Bölündüler.

İslami cemaatlere girilip(ki hâlâ devam ediyor) içten birbirlerine düşürülmesi gerekiyordu.

Niazmettin yıldırımın imhasıyla, oradan açılan gedikten de sonuç alınamadı.

Olmadı. Olmuyordu.

Tek çare kalmıştı, müslümanları peygamberinden uzaklaştırmak.

Kur'an bize yeter diyen bir guruh üretildi. Hem de prof ünvanlarıyla. (Profesörlük kimlere nasıl veriliyor, bu araştırmacıların işidir)

Tamda burada deizm doğdu. Çünkü zemin bu fikrin inşasına hazırды. Sonrasında, agnostisizm.

Gel de ayıkla pirincin taşını.

ALLAH cc bize mü'min ferasetiyle düşünme kabiliyeti versin inşallah.

Not: iran sanıldığı gibi şeriat ülkesi değil, tam tersine seküler bir devlettir.

Okuyan bütün arkadaşlarıma saygılarımla

Amacım kimseyi karalamak değildir.

Ben her zaman faili, faileri değil, fiili fiilleri dikkate alırım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555644/bir-tutam-uzuntu.html>

Rubai (22)

Bir emeklinin kaleminden

Biz öz vatanımızda, hasret kaldık vatana
Köleleşip el açtık, payitahtta yatana
Kahtı rical diyorlar, eskinin yenileri
Siyasi arena da bizi satan satana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555894/rubai-22.html>

Artık bir tövbekârdı

Hava kararmıştı da, henüz vakit erkendi
Bilmediğim bir duygu içime çörekledi
Biraz avunmak için bir bahane aradım
Boş boş bakan gözlerle sokakları taradım
Sokaklar beni bekler, ben ise karanlığı
Kaldırım taşlarıyla kurmuştum yâranlığı

Üstüme geliyordu heyula bir karartı
Kanımı çekti sanki ak benzimi sararttı
Sorguladım kendimi, korku ve endişeden
Zaten korkum olmazdı, berduş ve fahişeden
Yaklaştıkça gördüm ki pelerinli bir kadın
Ben kendime dön dedim, kaçmasın ağız tadın

Tam sırtımı dönerken, bir kurt düştü içime
Çözüldü ayaklarım çöktüm kurumuş çime
Merakıma yenildim, ne yapalım, beşeriz
Hiç bir şey bulamasak, ruhumuzu eşeriz

Beden ve gölge gibi bitişmiştik yanyana
Hoş geldin nidalarım yükseldi asumana
İki kadim dost gibi, kaynaştı hislerimiz
Belirsizlik ufkunda, dağıldı sislerimiz
Birdenbire eğildi tam göğsüme bu peri
İpeksi elleriyle sildi anımda teri
Yüzüme dökülürken sımsıcacık nefesi
Konuşmak istiyor da, sanki kısıktı sesi
Dudağından yayıldı bir fısıltı halesi
Çekti beni içine duygular şelalesi

Şükretmek gerek dedim, böyle eşsiz sürprize
İlk defa rastlamıştım kusursuz güzel yüze
Biraz kısa olsa da boyu boyuma denkti
Narin zerafetiyle ilahi bir ahenkti
Masmavi gözleriyle açık esmerdi yüzü
Sanki avuçlarıma dökülmüştü gökyüzü

Tutukta kalan dili, ağır ağır çözüldü
Yanağından göğsüne göz yaşları sözüldü
Yüreğime indirdi, mızrak gibi bir soru
Belliki incinmişti, kırılmıştı gururu
Sen beni tanır mısın?; tanır mısın be adam?
Neden beni görmesin?, bakmaz mısın be adam
Ne yapayım be adam, düştüm aşkın ağına
Yönümü, yollarımı, bağladım ayağına

Beni takip etse de, gizlemirmiş hep benden
Karşıma çıkamazmış, birkaç özel nedenden
Boğazına dizildi ard'arda hıçkırıklar
Hayat yolunda heder, nice bahtı kırıklar

Benim adım fahişe, diye çıkıştı birden
Şu zavallı kalbimi söküp aldı yerinden
Gözleri çakmak çakmak, yüzümde yanıp söndü
Kendisinden tecerrüt, bir top aleve döndü
Sağ elimi kalbine koyup sadece sustu
Gözleri gözlerimde, ne rüya ne kâbustu

Selamsız gelmişti ya, vedasız döndü yola
Avucuma bıraktı, küçücük bir pusula
İnci gibi bir yazı, kısacık iki satır

Sadece akdi vakit, ne bir dua ne hatır

Sokağının ucunda, sabah erken saat beş
Bana derdini anlat, benim derdimi üleş
Emri vaki sözleri, kısa karalamıştı
En ölümcül darbeyle beni yaralamıştı

Tükenmek bilmiyordu, sanki asırdı gece
Ağızımdan çıkmaz oldu, ne bir söz, ne bir hece

Yüzümü yıkamadan aynama hiç bakmadan
Atılmışım sokağa, insan seli akmadan
Daha çaycı gelmeden oturduk çayhaneye
Selamlaşma faslıyla, sığındık bahaneye
Sıcak bir tebessümle, yavaş yavaş çözüldük
Ara ara gülüştük ara ara üzüldük
Hayat serencamını kısaca özet geçti
Ben kaderi seçmedim, kaderim beni seçti
Yolum döndü sokağa hikayemiz bilindik
Kütükten düşürüldük, yüreklerde silindik
Nasıl elini tutup kollarında gezeydim
Paralı züppelerin masasında mezeydim

Yayıldı minareden, etrafa ezan sesi
Tövbeleri yükleyip bıraktı her nefesi
Ağır besmele çekip, mushafını çıkardı
Yünelmişti rabbine, artık bir töbekârdı

A

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556099/artik-bir-tovbek-rdi.html>

Artık bir tövbekâr dı (2)

Hava karamıştı da henüz vakit erkendi
Bilmediğim bir duygu içime çörekledi
Biraz avunmak için bir bahane aradım
Boş boş bakan gözlerle sokakları taradım
Sokaklar beni bekler, ben ise karanlığı
Kaldırım taşlarıyla kurmuşum yâranlığı

Gölgem kadar sakindim, yürüyordum sebepsiz
Karşıma çıkıverdi, tam sarhoş bir edepsiz
Bir panik bir heyecan, dilin ibresi şaştı
Sanki o içmişti de, benim dilim ayaştı
Edepsiz dedimya ben, çünkü öyle sanmıştım
Önyargılı davranıp, nefsimi aldanmıştım
Bu da benim gibidir, diye irkildim birden
Kim bilir neler saklı, dışındaki kirinden
İçimin siyahıydı, ağızımda çıkan buğu
Hiç özüne bakmadan, yorumladım kabuğu
Teselliye muhtaç sa, konuşup el vermeli
Şefkati kilim gibi, yüreğine sermeli

Biraz konuşmak için, ararken bir bahane
Önce ateş istemek, bir fikir ki şahane.
Ateşin var mı diye, uzattım bir elimi
Sigaramın ucuna bağladım emelimi
Bana döndü yüzünü, elinde koca bıçak
Öyle bir hâldeydi ki, ha vurdu, ha vuracak
Bıçağı almak için, bulmuştum bir yolunu
Sakin ol arkadaşım, derken tuttum kolunu

Biraz su dökmek için, yanımda yanan köze
Nereden girmeliydim, can alıcı bir söze
Bir ömür yürüsen de varmazsın hayaline
Geri dön arkadaşım evladı iyaline

Malı mülkü çokmuş da, kendisi çok fukara
Hızlı koşunca nefsi, tam toslamış duvara
Ceplerinde çekirdek, ve koynunda bir şişe
Hâli ayan beyandı, iç dünyası afişe
Sonunu düşünmeden, fitratını kirletmiş
Sarhoş ayaşsın diye, refikası terk etmiş
Herkes sırtını dönmüş, kim varsa, eşi, dostu
Avunmak için içip, sokağa atmış postu.

Son bir gayret, bir dua, yeniden söze girdim
Bana duyan kuşkuyu, yüreğinde bitirdim
Sıraladım dilimde, basit birkaç kelamı
Kaza ve kader denen, mükafatı bela'mı
Kulak hem sesi tanır, hem de sesin rengini
Rüyada an asır ken, hayal yutar engini
Şu mezar taşlarının, güzeldi gözü kaşı
Şu yürüyen insanlar, herkes bir mezar taşı
İçkiye ve kumara, feda ettin yaşamı
Şu mezar fakirdi de, yanındaki paşamı?
Gör ki hepsi yanyana, bütün mezarlar eşit
Evveli, ahiri yok, sanki yaşları reşit

Dinle kardeşim derken, hiddete geldi bir an
Benim vücudum enkaz, benim hayatım viran
Ben beni taşımazken, taşıyamam bu yükü
Hayat ağacım soldu, artık kuruyor kökü
Bana inananlara, sanki kocaman sır'dım

Nice hayaller yıktım, nice umutlar kırdım
Onurumu yatırdım, çirkefin yatağına
Içkinin ve kumarın, saplandım batağına
Her an'ım bir günahdır, her günüm bir cinayet
Kurtuluşum varmı ki, bir mizan varsa şayet

Eşim çok merhametli, hâlâ beni kolluyor
Ara ara peşime bir arkadaş yolluyor
Layıkı değilmişim, ben muhterem eşime
Eğer bu gün ölürsem, it de gelmez leşime

İnanma bitmişliğin gösterdiği seraba
Bütün gücünü topla, hazırlan inkilaba
İnkiliba kalkış ki, dillere destan olsun
Sana sırtını dönen, utancında boğulsun
Görmek istemez misin böyle muhteşem günü
Görmek istemez misin, eşinle bir düğünü

Benden ayrıldığında, fecrisadık'tan önce
Zaten ezan okundu tam köşeyi dönünce
Öyle bitkin gitti ki, kendi canından yitmiş
Ben farklı düşünürken, meğer camiye gitmiş
Samimi bir tövbenin, sığınmış limanına
ALLAH hidayet eder, samimi pişmanına

Üç ay sonra aynı yer, aynı bank'a oturdum.
Geçirdiğim ömrümün seyrine dalıp durdum
Bir selam parçaladı, hayaller kervanımı
Omuzuma inen el, yok etti devranımı
Tam karşıma dikildi izbandut gibi biri
Ne işi olurdu ki, ne yapacak fakiri
Beni tanımadın mı? İyi bak arkadaşım
Ben sana bıçak çeken o gece ki ayaşım
Başını dizlerime, koyup biraz ağladı
Sanki kızgın bir şiş ti, yüreğimi dağladı
Ve sonra sağ cebinden mushafını çıkardı
Yönelmişti rabbine, artık bir tövbekar dı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556728/artik-bir-tovbek-r-di-2.html>

Rubai (23)

Hey sevgili sevgili, çıkar çifte mendili
Halayın başına geç, es efili efili
Örtülü çıplakların hâlleri tam da biz lik
Edebi tam altettik, artık kesildi dili

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556890/rubai-23.html>

Rubai (24)

Ne meyhane Şarap, ne acem ne de arap
Sözün kulesi düştü, enkaz da sözcük harap
Sırrı çözölemiyor, nâbinin fuzulinin
Söz de ki enerjinin, esrarını aç YA RABB

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556991/rubai-24.html>

Rubai (25)

Atomu parçaladık, ışık hızını geçtik
Öyle çok yükseldik ki, yerde, onuttuk yeri
Uzayı parsellerdik, ay da arsalar seçtik
İnsan eti yiyoruz, sayarken küreleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557112/rubai-25.html>

Gölce (Ömer lütfü mete anısına)

Artık vakit geç
Zaman durgun
Yol bitti, mesafeler tükendi
Aynam kırık
Komiklerim işgal altında

Ahh gençlik
Gençliğim bir misket
Çocukluğumun avucunda

Her anı bir gong, saatimin sargacında
Kalan omutlarımın,
Bir, bir, burçlarını yıkar
Ve her saniye
İçimde bir ölü çıkar

Kalakaldım rıhtımda
Etrafımda uçuşurken
Balıkçılar, kuşlar, martılar
Sanki, sahilde cenazemin merasimi var.

Gözlerim cam'a kesmiş
Dör yanım uçurum.
O da uçurumun kenarındaydı
Ve sesleniyordu gülce ye
Davudi bir sesle
Uçurumun kenarındayım hızır
Topuklarım boşluğun avucunda
Güzelliğın zulme çaldığı sınır
Başım döner, beynim bulanır
Kaldım, parmaklarımın ucunda

Kalmadı hızır, düştü
Ömer lütfü de düştü
Bir ben kaldım
Kaçınılmaz belaya nazır
Gölceden kurtuluş yok
Gölce aşk, gülce sevda, gülce nur
Gölce her kalpte ilahi huzur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557192/gulce-omer-lutfu-mete-anisina.html>

Œir nedir

Œir; i'caz ve icazın tezevvücünde,
sözün rahmine düşüp
Kâğıt ebeliğinde doğan
ve kalemle nefes alıp
Ağızda ete kemiğe bürünen müşahhas bir hakikattir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557287/siir-nedir.html>

Kiracının ahvali

Ev sahibi kiramı, gelirimle denk tutar
Aç bırakır ruhunu, ay başı beni yutar
Eşi çiftetelli de, ellerinde sarhoş tar
Ayakları altında, benim ati'mi ezer

Bir çadırılık yerim yok, şu koskoca dünyada
Gidecek bir yerim yok, vatanımdan maada
Beni de yaratmıştır, seni yaratan hûda
Onurumun damında telvis ayakla gezer

Tam pazar dağılınca, pazara iner eşim
Kasa artığı verir, bir tablacı kardaşım
Tekrar tekrar ölürüm, nefes alsa da leşim
Benim boş mutfağımı, çürük meyveler bezer

Otururken sofraya, bölküm bölkөmdür belim
Bedenimde bir sıtma, kaşık tutamaz elim
Kurduğum her hayalde, ölü doğar emelim
Tokum, diye yiyemem, yine de eşim sezer

Emekli olduysamda, sanma ki acım dindi
Köpekleşti hayatım, öğünün bir'e indi
Kahrımı bilediler, acı'm kanıma sindi
Biri, birinden zalim, sanma ki biri çözer

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557349/kiracinin-ahvali.html>

Üç hakikat bir dua

İbrahimplere nemrut, her firavna bir musa
Ve ken'an da bir yılan zehrini kusa kusa
Yakubun çanağında yusufu zehirledi
Kaderin cilvesi ki, körocak kaldı musa

Terakki i beşerde, artık zina'lar mübah
Mabedlerin içinde, işleniyor her günah
Kesafeti akilde, subh'u ati uçurum
Dimağı akliyemde, zifirîdir her cenah

Musa'sını arıyor, şimdi akvamı beşer
Güneşe zulmet çalıp evreni kuşattı şer
İman nurunda zeval, ümmetiz kaldı nebi
Miadını tamamla, artık kurulsun mahşer

Cehaletten yöneldik şeytan güzergahına
Meşheri hakikatte, varsak karargahına
Şu fani numuneler bizi aldattı rabbim
Sıratı bizi yönelt nebi nazargahına

Kesafeti akliye= aklın bir konuda yoğunlaşması
Kesafeti akil = akil insanların bir konuda yoğunlaşması.

Subh = sabah.

Subh'u ati, gelecek ümidi, yarınların ümidi

Meşher = sergi. Teşhir yeri

Meşheri hakikat = mahşer karargahında toplandığı zaman, o büyük teşhirde hakikat anlaşılacaktır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557522/uc-hakikat-bir-dua.html>

İçimizdeki çocuk

Etrafına toplamış
Birkaç taş, birkaç çubuk
Bir mimar edasıyla
Uyundadır bir çocuk
Gözleri ışı ışı
Yeşil yeşil gülüyor
Diktiği sarayında
Odaları bölüyor
Elbisesi papucu
Bulansa da çamura
Su döktüğü toprağı
Dönüştürmüş hamura
Sanki gül yaprağına
Düşen çiy taneleri
Yanağını süslemiş
Alnından inen teri
Elindeki uçurtma
Kafa tutarken göğ
O kadar çok meşgul ki
Burnu batmış sümüşe

Ne gamı var ne keder
Hayatı sonsuz mavi
Dünya elinde heder
Mutluluğı semavi
Hayatın kasaveti
Onun canına minnet
Başı çıkarken göğ
Ayak ucunda cennet
Cennetinde koşturup
Oynarken doya doya
Ara ara gözleri
Yenik düşer uykuya
Oyunu kuran da o
Oyunu buzan da o

İnşaatı bitmeden
Değişiyor kararı
Azıcık düşünüyor
İki elif miktarı
Ve yepyeni bir oyun
Ve yepyeni bir uyun

Ve yepyeni bir uyun
Sürüyor tam otuz yıl
Otuz yıldır içimde
Uyundadır bir çocuk
Etrafına toplamış
Bir kaç taş bir kaç çubuk
Gözleri ışı ışı
Yeşil yeşil gülüyor
Ağzında bir melodi
Şarkısını söylüyor
Çocuk hâlâ uyunda
Uyunu böldürmedim
Yaşasın içinizde.
Çocuğı öldürmeyin
Yaşasın içinizde
Çocuğı öldürmeyin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557698/icimizdeki-cocuk.html>

Yeşil tuzak

Mesajım siyonizme, özelinde cani'ye
Her baba bir şeyh yasin her çocuk bir haniye
Filistinin dışında, yüz tane filistin var
BAKİ'nin rağmına mı, saldırırsın faniye

Olmayan vicdanların vicdanında silkindik
İhanet sarmalında dilim dilim dilindik
Bütün anneler hedef, her mü'min bir haniye
Hem hâle aşınayız hem manzara bilindik

İmanı tam bir mü'min, kollayamaz kendini
Siyon, gözlere sokup ayan etti fendini
Güneş katran karası, zift akıyor çeşmeler
Küfrün tufanındayız, çirkef yıktı bendini

Haniye yeşil tuzak, tevhidin zemininde
Caninin karargahı, mollaların ininde
Her mezhebin bir gedik, hisarın delik deşik
Ve bir kurban şafağı, sehpan olur seninde

Nass ı Kur'an la sabit, lanetlidir bu kavim
Şaşmayan hedeflerde, fikirleri müdavim
Hayat tekdüze değil, geçecek fetret devri
Bi la şekk, bi la şüphe, işler ilahi takvim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558249/yesil-tuzak.html>

Rubai (26)

Sözün izahı sözün sofrasında mezelik
Teşbihin damağıyla anlaşılır lezzeti
İzahının izahı sadece gevezelik
Basitlik balyozuyla kırar şanlı izzeti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558503/rubai-26.html>

Son perde

Fıtratını kirlettik, ırzını talan ettik
Galaksi fahişesi olup çıktı küremiz
Biz doldurduk silahı, siyona kaldı tetik
Açılan son perdedir, artık doldu süremiz

Kimlerin çorabında, kimlerin pis ayağı
Kadınla rekabette, kadınlaşan erkekler
Savaşın, depremlerin, hafif geldi dayağı
Üç mesçidin bekçisi, şimdi kodus köpekler

Parise, istanbula, insaf gözüyle bakın
Roma ya, Moskova ya, şamı tahranı katın
Aynileştik hepimiz, fark kapattık bihakkın
Bağdadı ve Lonrayı aynı çöplüğe atın

Her t,v, kanalının çook bilge alimi var
Kıran kırana savaş, bilgiyle it dalaşı
Dışlarında pis parfüm, içleri para kokar
Daha çok tanınmanın, can yakıcı telaşı

Tanrıyı kıyamete kimler zorluyor dersin.
Yalan, talan, ihanet, tecavüz müslümanda
ALLAH siyonistlere akıl ve fikir versin
Zaten her şey onların, **kabul**yakın zamanda

Çıkılmaz labirentte, çıkış yolu ararım
Dört yanım çelik duvar, altım üstüm uçurum
Boş dırdırın dışında ben ne işe yararım?
Şıra da şenlik var da, burda böyledir durum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558745/son-perde.html>

Bir kadın

Nabzı kırık atıyor radyomun sinesinde
Töyleri dökülüyor kırılmış bir kanadın
Paramparça bir aşkın sitemi var sesinde
Ve bir fasıl geçiyor, bağı yanık bir kadın

Nisan yağmuru gibi boşalan bir melodi
Devinir gözlerimde hüzün yüklü bulutlar
Erkeksi gırtlığına eşlik eden bir odi
Sanki kendi aşkının hâlâ yasını tutar

Ara ara hıçkırık kesiyor soluğunu
Yutkunuyor sesinin akmayan göz yaşını
Tarıyor yüreğinin dolmayan boşluğunu
Dayamış bir şarkının duvarına başını¹

Mızrapın vuruşuyla ritim tutan elleri
Kılcal damarlarımı birer birer kesiyor
Ilık bir meltem gib titreyen ses telleri
Kalbimin tenhasında lodos gibi esiyor

Beni sigaya çeken birkaç aymaz horuzun
Şafakla soruları yüreğimde kaniyor
Her cevap hikayesi bir ömür kadar uzun
Geçmişim geleceğim hazır an'ım yanıyor

Saldırıyor boynuma Kuluncumun ağrısı
Çekmiyor sıkletini öne düşüyor başım
Sanki kızıl alevin pervaneye çağrısı
Karışıyor çayıma bir kaç damla gözyaşım

H

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558991/bir-kadin.html>

Millattan önce

Tren garına gitmeden önce
Bütün felekler vatanımdı
Avuçlarımdaydı dönence
Yolun başındayım
Yemyeşil çayırlar
Cıvılcıvılcı göçmen kuşları
Ve her mevsim bahar
Göller masmavi
Şelale şelale
Mutluluk akardı yamaçlar
Yüreğim sevgi dolu
Ama aşktan habersiz
Kin'den ari, kıskançlıktan muaf
Eğer cennet'se
Dünyadaki cennet, bu olsa gerek
Böyle bir cennette yaşıyordum
O gözleri görmeden önce
Çok mutluydum, çok mutluydum
Milattan önce

Tevafuk.
Bir koltuk tokuşması
Ve bir göz teması
Gök mavisi gözler
Kar beyazı ten
Ellerime dokunan bir el
Bir el ki, sanki beşeri değil
Bir el ki; sanki
Özenle yaratılıp indirilmiş göklerden
Bir el ki, bütün güzellikler avucunda sürünür
Bir el ki, parmaklarında ilikleri görünür

Bir anda tüllendi dünyam
Grileşti bakışlarım
Dizlerim bir anda kırk yıl yaşlandı
Yüzümde ilk kırışıkların sancısı belirdi
Bir duygu
Bir duygu ki içimde delirdi
Hafif bir yanmayla
Kızaran gözlerime düşen çiy
Damla damla
Gözlerim ıslanırken kendi buğusunda
Sanki kalbim bir çengellin ucunda
Her şey zıttına döndü
Demekki mutluluğuma
Konan son vade doldu
Ve o gün milatım oldu
Gitmez olaydım
Tren garına gitmeden önce
Çok mutluydum
Çok mutluydum milattan önce

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559494/millattan-once.html>

Heybe (27)

Ruh nerde, hayal nerde, akıl nerde, sır nerde
Sevgi ile mutluluk, gazap ve hiddet nerde
Vücutun neresinde, mekânı ve menşei
Söyle bilim adamı?, AL, beden orta yerde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560484/heybe-27.html>

Kendimi arıyorum

Cüzi iradem ile nefsimi karıyorum
Atom atom içimde kendimi arıyorum

Moleküler yapıdan, terkip edilmiş kür'üm
Bunu bildiğim halde, inkârcı ve nankörüm

Sanki kendime malik, sanki kendime hakim
Sanki hayat çepersiz, sanki yolum müstakim

Kendi cahilimden sâdır bitmeyen sual sorgu
Atom ötesi alem beynimi eşen burgu

Gelecek kaygıları, geçmişin ızdırabı
Eğlenirken elimde alıp kırar mızrabı

Izan ile süslenip, akıl ile donandım
Nebinin(sav) rahlesinde kur'an ile onandım

Mahlukatın içinde, özelim, benzersizim.
Ademden kıyamete, farklıdır parmak izim

Duyu ve duygularım, herbiri ayrı alem
Ölçülüp biçilerek, not düşmüş levh-i kalem

Can denilen pakette, hedaya'yı şahane
Ne inkârda bir yol var, ne küçük bir bahane

Doğum ve ölüm anı, biri ilktir biri son
İkisinin arası emanet kalan fason

Bir ahd ile ödünçtür, hayatım, tabiatım
Kalubela da baki, saklı durur biatım.

Gaflet gecelerimden son kez uyanırsam
Kendi hakikatimin gerçek sırrına ersem

Samimî bir tövbeyle beni savursa bora
Rahmetiyle arınıp çıkırsam huzura

Öyle çok yıkansa ki, nura dönüşün benim
Elif ve mim arası bitap düşün bedenim

Teşehüd'de dururken, her uzvum gelsin vecde
Başımı ayağıma kırdırıp dursun secde

Son kez tecerrüt edip masivadan vaz geçsem
En ulvi dualardan ebed iksiri içsem

Teheccütte akarken birkaç damla gözyaşım
Mıhlansın seccademe artık kalkmasın başım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560736/kendimi-ariyorum.html>

Komşumun kızı

Baban beni görünce pis burnundan kıl çeker
Kolunun yakasına akan sümüğü eker
Kocaman karnı ile kanguru gibi seker
Akli da canı gibi sakar komşumun kızı

Yokmu endam aynası? Görmüyormu boyunu?
İrtikâp etmiş zoru, bana korumuş oyunu
Nesebime laf söyler, bilmiyormu soyunu
Bizden fazla kendini yakar komşumun kızı

Taş gibi yüreğiyle ne dost bilir ne hatır
İnsanlıktan nasipsiz okumaz iki satır
Günah keçisi olmuş suçsuz zavallı katır
Lakabını katıra takar komşumun kızı

Bana kestiği başlık beş öküzün parası
Yine de razı değil, merhamet fukarası
Tartılmayan vicdanın alınır mı darası
Ölçü tartı da durmaz akar komşumun kızı

Üstü başına bakmaz temizlikten dem vurur
Dışlerin arasında bir kamyon artık durur
Ağız kokusu var ki mahalleyi kavurur
Bize cil*ok gözlerle bakar komşumun kızı

Ağaları beyleri, zengini'ni bikesi
Tanıdığım kim varsa, göndermişim herkesi
Kulağını tıkamış duymuyor onca sesi
Nefretimi beynime çakar komşumun kızı

Ne yaptıysam olmadı anlamıyor ki laftan.
Tıntın eden lisanı geri dormuyor gaf'tan
Üç beş kelimesinin yekünü kof tan pof tan
Canını şiirime kakar komşumun kızı

Babanın inadıyla yanarsın için için
Saygıdan kusur etmem seni sevdiğim için
Ne gâvur dur diyemem, sen de bildiğin için
Belki bir gün inattan bıkar komşumun kızı

Cil*ok gözler= kurumamış çapağa bulanmış gözler.
Kakmak= tdk söz= vurarak dar bir yere sokmak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562167/komsumun-kizi.html>

Ben ne mi yazdım?

Ben, ne mi yazdım? Kağıttan yolduğum mısralarıma
Hiçliğimi, hiçlerimi,
Zülmün hakim olduğu yerde, mazlum bir hiçtir.
Bana kalan koskocaman bir hiç ti
Onu yazdım

Ben ne mi yazdım?
Hiçlerin kimsesizler mezarlığına gömdüğüm anılara
Okuduğum fatihaları
Hayatın yelpazesinde, boğulmamak için çırpınan
Sefil bir yaşamın dordurulamaz
Kısır döngüsünü
Şehrin varuşlarında çöplükleri nimet sayan
Çalınmış bir çocukluğun ayak izlerini
Evine, eli boş dönen bir babanın
Kendi insanlığından duyduğu utancı
Dul bir kadının
Sonsuzluğa saplanmış bakışlarında
Hasretin, özlemin
Yangınlarını
Seven, sevilen, aşık ve maşukun bahtına çalınan
Sinsi mızrakların
Onulmaz darbelerini
Adı yosmaya çıkmış, sarhoş masalarına
Vazodaki çiçek gibi bırakılan bir annenin
Tutarsız çırpınışları
Çocukları için.
Kurtarılma umuduyla şirinlik yapıp
Yaptıkça daha çok batan
Bir dramı
Su ya varamadan vurulmuş, kanatları kırık
Bir kartalın göz yaşlarını
Beynimin saksılarında küflenmiş
çiçeklerimin çığılığını
Yazdım

Nereye mi yazdım
Havaya, su ya, boşluğa, gecenin karanlık yüzüne
Şiir kalelerinin burclarına
Okyanusların en kuytu derinliklerine
Okunmadan çöpe atılan buruşmuş sayfalara
Kırış kırış yüzümün çeperlerine
Şadırvanların kalbine
Minberlerin ayak dibine
Minarelerin sonsuza uzanan
Sırlı basamaklarına
Annelerinin göğsünden beslenen çocukların
Gözlerinde kapanmamış
Perdelere yazdım
Yazdım, yazdım da
Sen
Okuyabildin mi?
Okuyamasın, çünkü sen yaşamadın
Çünkü sen görmedin
Görmedin
Bir annenin, çöp konteynirinin kenarına çocuklarını oturtup
Çöpleri karıştırırken, nasıl da utandığını.
Adı, sokak çocuklarına çıkmış
Toplumdan dışlanmış, suça itilmiş
Horlanan, ayıplaan zavallıların

Kimbilir
Hangi kahpe duygunun kurbanı olduğunu
Bir it bile yavrusunu atmazken
Ayrı ayrı kişilere aşık olduğunu sanıp ayrılan
Aşktan nasipsizlerin
köprü altında kalan çocuklarının
Kışın ayazında nasıl sabahladığına
Şahit oldun mu.

Evde beslenen bir kedi kadar değer görmeyen
Sabah erken kapı dışarı edilip
Park köşelerinde bastonuna ağlayan
Bir dedeyi gördün mü
Yanına oturup iki kelam ettin mi hiç
Dokundun mu göz yaşlarına

Bunlara yüz vermeyeceksin
İkide bir kulağını çekeceksin
Yüz verdin mi üste çıkarlar
Ve işini başına yıkarlar, diyen
Bir dilenci gördüğünde, tiskintiyle bakan
Sadaka dan habersiz
üstten üstten bakan bir patronun
Ve
İnsanlıktan yere çakılmış
Şımarık bir oğlunun
Eli altında amele oldun mu hiç
İlkesiz, gayesiz, tasavvursuz, kaygısız, sarhoş
Bohem hayatın çılgınlıklarında,
Görünürde mutlu, gerçekte sefil
Yitip giden hayatları
Gözledin mi hiç.

Hiçliğin karanlığında kaybolan hiçlikler
Onca hayatlar
El atılmayan, dokunulmayan, görülmeyen
Kayıp, yitik, varlığımız
Bir mona lisa tablosu kadar konuşulmayan
Yarı deli
Bir van gogh portresi kadar ederi olmayan
Kanlı canlı bir tablo
Bakıp görmediğimiz, sırtıp geçtiğimiz,
Dudak böktüğümüz
Sıcacık bir gülümsemeyi bile esirgediğimiz
Kahrolası, kendi gerçeğimiz.
Daha ne

Ben ne mi yazdım?
Cahit zarifoğlu nun, kırıldıkça muhkemleşen
İç kırgınlıklarını
Sezai karkoçun mona sını
Mevlâna irisin sükütunda açan çiçekleri
Yazdım
Kendimce, şiirimsi mısralarımda

Ben, ne mi yazdım?
Kağıttan yolduğum mısralarıma
Hiçliğimi, hiçlerimi yazdım.
Çünkü onca hiç varken,
Ben de nefes alan bir hiçim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562403/ben-ne-mi-yazdim.html>

Heybe (28)

İslam kıyafetiyle, Mekke de ashabı fil
Skolastik müslüman, gökten bekler ebabil
Adamlar çoktan kurdu, ebabil ordusunu
Teneşir müslümanı, modernizmde sersefil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562606/heybe-28.html>

Kimliğim ve adresim

Ne Őairlik aşkım var, ne Şiire hevesim
Yenik girdim hayata, baştan mağlup bir kes/im
Şu paçavra dekorda yitirilmiş bir sesim
Kendi öz boğazında kanayan bir nefesim
Öyle çok savrulduım ki, uçtu başımda fesim
Öksüz notalarımımda, ölü gibi bir es im
Çarunaçar alıŐtıım saray oldu kudesim
Suskunlar mahallesi diye geçer adresim
Çıkılmaz sokak ucunda, duldadadır kümesim
Çırpındıkça daralıp kırılmıyor kafesim
Kuyrukların sonunda yer bulmayan bikesim
Ben diye gördüğünüz nefes alan bir resim

Kes = kişi

Bikes = kimsesiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562827/kimligim-ve-adresim.html>

Süveydam

Süveydam'da nüksedip kanıma dolan kara/m
Ahirette ateşim, bütün ömrümce yara/m

Beynime bir uğultu koşuşur apartopar
Sanırsın iliğimde büyük kıyamet kopar

Gördüğüm her yerdesin, ışığımsın havamsın
Azabıma müzahir, hiç bitmeyen davamsın

Ardına kadar açmış kapıları hafızam
Zulasında, gizinde, tutuşur her bir azam

Penceremde, nişlerde, aynamda, perdelerde
Hem beyaz duvarlarda, hem bütün örtülerde

Her an hatırda tutmak, sanki hayat ödevim
Ben bir garip misafir, sanki senindir evim

Sinema perdesini andırıyor her duvar
Acılar sıra sıra, yine resmi geçit var

Ne ağır yük taşıyor, benim zavallı başım
Yanağımı parçalar, alın terim, gözyaşım

Yer yer sırrı dökülmüş aynam oyar gözümü
Çarpıyor suratıma paramparça yüzümü

Devasız bir ur gibi zihnimdedir yüreğin
Yüreğime tetanos akıttır fecre değin

Kimlere mekan olup, kalbin kimleri saklar
Bahtıma kara çalıp, kimin bahtını aklar

Hangi densiz seninle hayalini süslüyor
Bunun hayali bile ruhumu tütsülüyor

Deri/m gibi giyinip atamadığım zillet
İmtihanıma sebep, belki kalbime illet

Çözdüm işin sırrını, gerçek bana nihanmış
Sebepler zemininde gürleşen imtihanmış

Kıyam da süveydamı tutuyorum şuaaya
Aksatmadan beş vakit duruyorum duaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563041/suveydam.html>

Temizlik

Temizlemeye çalışırken yüreğimin odalarını
Sevgimden
Bir parça bez kestim
Estağfurullahları doldurdum kalp leğenime
Tövbe deterjanını kattım
Seccademden
Uzun uzun şükürler biçip
Sardım başıma
Bir sarık misali, özene bezene

Hani ya, temizlik yapacaktım.
Sonrasında acıkacağımı biliyordum elbette
Ruhumdan sağdığım süte
Gözlerimden
Birkaç ham incir koparıp attım içine
Mayalanmaya bıraktım

Bu çabam
Yüreğimin kirli olmasından değildi elbette
Daha önce
Hicr i ismail de, zemzemle yıkamıştım
Altı cephesini
İçinde ne varsa, eskipüskü
Terli ihramımla silmiştim bir bir
Hepsini
Temiz olduğundan emindim
Ama olsun
Çabasızlık tembelliği doğururdu

Zaten içini kirletecek bir şey de kalmamıştı
Dostlarım, arkadaşlarım, akrabalarım
Kim var sa
Herkes taşıyabildiğini
Balya balya alıp götürmüştü
Sahipsiz bir miras gibi
Bırakın sevgiyi, aşkı, sadakati
Nefretimden bile
Çerçöp kalmamıştı artık
Her taraf pak, ari ve duru
Sade

Tenha köşeleri tararken özenle
Kendi resmimi buldum.
Buruşmuş
Bir kenara atılmış
Arka yüzüne baktım , karalanmış dört satır
Güneşe tebdil etmiş, evimi aydınlatır

Şimdi serinliyorum duldasında yakinin
Kökünü kazdım artık nefretim ve kinin
Şaşırsam, yarabbim, bana bir ikaz gönder
Tutsun benim kolumdan kurtarsın şanlı önder

Ön yüzüne baktım,
baktım, baktım, baktım
Gördüm ki
Kardeşim, yüzümü çizip kulaklarımı kesmiş
Ablam gözlerimi oymuş
Ablam gözlerimi oymuş
Ablam gözlerimi oymuş
Hayat işte

Demekki akıbet buymuş
Kendimi kapattım odama
Ben Şimdi hayata yamanmıŐ yama
Ben Şimdi sağır.
Ben Şimdi cıva kadar ağır
Ben Şimdi âmâ
Lütfen Şairim, lütfen
Sakince
Gir kalp odama
Beni başka renge boyama
Beni başka renge boyama.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563219/temizlik.html>

Bende ki ben

Asla alışamadan yaşadığım bu hayat
Yüzüme bakıp bakıp herkes mutlu sanıyor
Zaman genzimde duman damağımda buruk tat
Yaşam samanda ateş usul usul yanıyor

Boyum posum yerinde belki güzeldir yüzüm
Belki dilim akıcı, belki berraktır sözüm
Asıl ben içimdedir görmezssin iki gözüm
Yüreğimin yüreği yüreğimde kanıyor

Bakmayın tozduğuma böyle gururlu mağrur
İçimde öksüz yetim, toy bir çocuk oturur
Şakağımda namlusu eli tetikte durur
Kendisine ihanet ettiğimi sanıyor

Dünyadaki azabım cehennemın en dibi
Kuradan çekmedimki böyle ağır nasibi
Âdeta giydirildi dar bir elbise gibi
Yaşlılık gençliğimin ölümünü anıyor

Ne tercihti ne kader bana biçilen urba
Biri adımı yazdı, başka birinde torba
Torbada iki harfti, biri elif biri ba
Onlar ki bedduama ekmeğini banıyor

Şansı biz ekmedikki, başakta bahtı biçek
Yeter artık kurusun zakkum ağı lu çiçek
Ey makberim yorgunum, bu diyardan beni çek
Ayaklarım altında toprak bile yanıyor

Asla alışamadan yaşadığım bu hayat
Yüzüme bakıp bakıp herkes mutlu sanıyor
Zaman genzimde duman damağımda buruk
Yaşam samanda ateş usul usul yanıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563534/bende-ki-ben.html>

Susma urucu

Hiç dinsen istemedim içimdeki bu sızı
Seni bir an onutmak, amaan, düşman başına
Sen Şirinin kardeşi, sen Leylanın öz kızı
Zühre göklerden inse değişmem tek kaşına

Akrep yerinde sabit yelkovan dönse dönsün
Mevsimler gelip geçsin, dâra çektim her an ı
Sen kırık pusulamda değişmeyen tek yönüsün
Senin ayak izine çiviledim zamanı

Gittiğin günden beri susma urucu tuttum
Gölgeler konuşursa, ihtiyaç duymaz söze
Senin resmini alıp çerçevemde uyuttum
Elim değmedi ele, gözüm değmedi göze

Bu sabah traş olup bayramlığımı giydim
Çerçeveni indirdim bu gün temizlik günüm
Öyle çok süsledim ki inan damat gibiydim
Yüzünü silmek nişan, dokunmaksa düğünüm

Ömrünü heba etti der se desin elalem
Bilmiyorlar sevginin ne yüce olduğunu
Onutmayan tarihe seni yazıyor kalem
Bildim yazılmayanın üç günde solduğunu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563944/susma-urucu.html>

Yol

Saat saati vurur, ama hayat bîkarar
Ne insan aynı kalır, ne yaşamda istikrar
Tevehhümü ebedi perdedir ebediye
Herkes mevcut içinde, lâmevcut şeyi arar

Bir türlü uyuşamaz. pusula ve nirengi
Kalemdeki mürekkep, kağıdın tam da rengi.
Sanki derya ya mâlik, kaptan köşke sığmıyor
Matruşka oyununda, şarklısı ve frengi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564198/yol.html>

Heybe (29)

Lâ'mevcudun peşinde deryaya saplanan yol
An içinde mavilik ince ve daracık hol
An dışına çıkılmaz, zaman an da inhisar
Her şeye hükmü geçen, yalnız bilindik meçhul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564506/heybe-29.html>

Heybe (30)

Tüm insanlık deşifre, yok bunun lamıcımı
Dışta cambazı bildik, dahilde müneccimi
İçler dışa çevrildi, işkembe pis kokuyor
Burunlar tıkalımı?, koku bana raci mi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564630/heybe-30.html>

Beyit (01)

Elimde, ayağımda, bir 6m6r, parmak saydım
Zırrdeli olduğuma, altmış yaşında aydım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564873/beyit-01.html>

Şiire giden yol

Aşk dedikleri şey nedir, bilmiyorum
Nasıl elde edilir, nasıl yaşanır
Acemisiyim.
Ama bir tutkum var, nefes gibi, su gibi
Canıma can, kanıma kan
Tutkum
Her günümde
Bana bir asır yaşatır
Ve her saatim bir ömür
Her günüm bir çağ
her hayalim hafakan
Gözlerimi uykuya hasret
Dimağımı tatlara yabancı, lezzete mahkûm
Dilimi gayrıya ketum bırakan
Beynimde dolaşan alim bir gezgin
İflah olmaz bir seyyah
Serveti bohçasında
Sevgiliye yürüyen bir derviş

Âşıklar, bana söyleyin
Bu aşk mı?

Bir dağ
Amansız tutkum
Her baktığımda beynim bulanır
Çaresizim
Hasretinden gözlerim sulanır
Beni mecmnun, beni divane,
beni meczup kılan
Bütün ihtişamıyla karşımda
Zirvesi bir kılıç
Sonsuzluğun bağrında
Kimi zaman bulutlar fötr şaka gibi
Başında durur
Kimi zaman duman duman
Eteğinde oturur
Ve yürüyorum yürüyorum
Ona doğru,
Bıkmadan usanmadan, biteviye
Mutassıl
Yolda alabildiğince düzlük
Sonsuzluk gibi
Tikenli fundalıklar, zehirli haşereler
Akrepler yılanlar

Bir kasaba
Cıvılcıvılcı kuş sesleri, şen şakrak çocuklar
Çeşit çeşit meyve bahçeleri.
Rengarenk çiçekler
Cennet misali
Ama ne de olsa dünya
Bir yerde vakit baharken
Başka yerde kış
Yolumun son düzlüğe saplanan noktasında
Hay aksi
Sarıyor etrafımı
Ayı böğürmeleri çakkal ulumaları,
tasmasız köpek sesleri
Ama olsun
Yola giden yolcunun biraz da bahtı kırık

Ve benim ayağımda birkaç basit ısıruk
Yürüyorum
Ne ruhumda şaşkınlık
Ne kalbimde pişmanlık
Bu yol
Bu yol ki sancılı fikir
Bu yol ki teselsül zikir
Bu yol ki mezarlık
Mısralarına gömülmüş nice pir
Bu dağın adı şiir, bu dağın adı şiir

(ŞİİR YAZILMAZ, YAŞANIR)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565150/siire-giden-yol.html>

Beyit(02)

Kanatlanıp uzaya uçunca yediemin.
Ayaklarım altında dağıldı sahte zemin

(BENCE, YEDIEMİN VASFINI TAŞIYAN MELEK STATÜSÜNDE)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565218/beyit-02.html>

Beyit (03)

Ben kırık kalemlerin gözü yaşlı şairi
Ben yıkık alemlerin sözü soluğu piri

Not. 1.Mısra : duyguları bastırılmış, dışlanmış, kâle alınmayan.

2.mısra: kalbi kırık, yarı yolda kalmış, değeri elinden alınmış. Kendi iç aleminde yıkık, virane

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565371/beyit-03.html>

Aşk ağacım

Aşk ağacım göğderdi devasa mı devasa
Zehirli gövdesinden alamadım bir asa
Toy günleri anarken çiçeklendi masallar
Vakit meyveye durdu zıkkımla doldu dallar

Olgunlaşan meyveler dökülürken dibine
Araya giden emek hep züll dür sahibine
Esrik düşen yapraklar savrulur dörtbir yana
Her acıyı sindirir sinede toprak ana

Bunamış havsalamda sönmüş idrak fenerim
Kimyagere bürünüp olmazları denerim
Saflığın imbiğinden damıtıp ağusunu
Çiğerime çekmişim zehirli buğusunu

Zehri öldürmese de beni sarstı derinden
İradem bende değil aklım uçmuş yerinden
Beni bende ararsan zifiri taraftayım
Ölüm yaşam arası bir yerde araftayım

Hikmetli söz şairi anılsa bile adım.
Hikmeti çilemdendir, tam budur itikadım
Bir sigara içimi süresince hayatlar
Bir lokma süresince damakta kalır tatlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565473/ask-agacim.html>

Heybe (31)

Destek için tasaya şarttır asa
Köstek için asaya şarttır tasa
Destek için tasaya elzem asa
Köstek için asaya mülzem tasa

Not: hikayesini hikaye botonondan yazamadığım için not olarak yazdım

Eğer can da tasa varsa elde asa vardır.
Eğer elde asa varsa can da tasa vardır
İkisi birbirine hem elzem hem mülzemdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565651/heybe-31.html>

Beyit (04)

Hayat dediğimiz şey bir sahnelik bir oyun
Baş rollerin savaşı ak kuyun kara koyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565828/beyit-04.html>

Beyit (05)

Çim yeşili gözlere bağlandı bütün ati m
Zamanı geri sarıp çalışır kol saatim

Not: Mazi ve müstakbel biribirini tamamlarsa hayat bir anlam ifade eder; dedim ki, bu notun da şerhe ihtiyacı olduğunu gördüm, vesselam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565917/beyit-05.html>

Beyit (06)

Gönül, elden çaldıysa pasaklı meteliği
İşte tam da orası zurnanın zırt deliği

Not: para cüzdanda mı, vicdanda mı diye.

Gönül, malı kendi içine alırsa kişinin özgüveni artar. Ama her hareketi sırtır. Gönüllerden afaroz edilir. Sadece sünni gülüşlere aldanır,
Kendi gerçek değerinin bittiğini anlamaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566114/beyit-06.html>

Heybe (32)

Bir oyun tutuşmuştuk kırk yıl oyuna daldım
Akranlar bir bir gitti sahada yalnız kaldım
Gölge bile somurtup tek kelam etmeyince
Bugün çarşıya inip bana uyuncak aldım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566193/heybe-32.html>

Heybe (.33)

Eşik beşik oğruna gençlik dönüşür kav a
Aldığın ünvan moruk, sonra emek berhava
Çoluk çocuğa çoban, sonra çıban olmak var
Hastalık beleş gelir, ölüm ise bedava

(Bir ömür kazandığını miras bırakırsın da, ölmek parayla olsa, onu bile senin paranla sana almazlar
Şahit mi istersin?. Huzur evleri)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566430/heybe-33.html>

Beyit (07)

Mademki rüyalarda ayaksız koşuyorum
Beni yoran maddeyi üç talak boşuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566941/beyit-07.html>

Heybe(34)*Narin*

Ruhumun işgalinde tatlı, NARİN bir çocuk
Tuba dalında açan ilahi bir tomurcuk
Şeytanların recmiyle güllere sindi kanı
Şairler yaşatacak o aziz hatıranı

(Narin i yazan bütün kalemlere sonsuz teşekkürler. Narini hiç bir şey geri getirmez ama acısı paylaşılabilir.
Yazılan her şiir tarihe düşülmüş bir nottur.
Biz onutsak bile arşivler onutmayacak ve onutturmayacaktır)
Ezcümlle: özellikle çıkmış kitaplarda yer alırsa.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1567324/heybe-34-narin.html>

Aynadaki yabancı

İnsanoğlu çok zeki, biraz da çılgın hani
Tek bir yönü melektir, dokuz yönü şeytani
Ve dokuza karşı, bir, mağlubiyet ondandır
Aynadaki yabancı, karşıdaki yabani

En basit olan kumdan cam üretip sıralamış
Hayalî hakikate karıştırap tırlamış
Ayna, hayal, ve rüya, aynı iplik kumaşı
Aynadaki yabancı öz içinden fırlamış

Herkesi ağırlarda, hana sığmayan hancı
Bir organı sağlıklı, dokuz organı sancı
Kendine aşık olur mutlu olduğu günde
Tam dokuz gün aldatır aynadaki yabancı

Hakikat i halimiz, fazla söze ne gerek
İnsanoğlu yolunda, tırlatıyor giderek
Hergün ayrı bir hile hergün ayrı dubara
Aynadaki yabancı sevimli bir engerek

Not : sadece son cümle

Aynadaki yabancı sevimli bir engerek

Şerhi= her insan kendi cam aynasında, can aynasında, fikir aynasında, enaniyet ve gurur aynasında kendisini yekta, eşsiz ve mülayim görür.

Her şeyi görür görür de sadece kendi gerçeğini göremez.

Şimdi bir soru. Herkes kendi aynasındaki kişi ise; peki, kötü olan KİM.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1567467/aynadaki-yabanci.html>

Heybe (35)

Devlet malı sınırlı, ne denizdir, ne sonsuz
Evreni versen doymaz, buna göz diken domuz
Kimi zaman bir kefen bile nasip olamaz.
İnsan, yavaş eriyen, şuurlu bir parça buz
.....suphi sekü.....

İnsan kendi bendine yapar sırça kafesi
Haksızlığa suskundur şerde gür çıkar sesi.
Yırtıldıysa yüzünde ar ve namus perdesi
Nefse kılıf uydurur, kendine takar rumuz.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...

Büyük bir ustalıkla tatlı sözdür şiarı
Beyni tilki yuvası dili ise söytarı
Şükür de nasipsizdir asla dolmaz ambarı
Sanki herkes ölür de kendi hayatı sonsuz.../ SUPHİ SEKÜ

İnsan, bir okuldadır, beyinler otomatik
Gelip geçen günlerin üstüne atar çizik.
Oysa hayat dediğin biraz da matematik
Bakmayı bilmiyorsa altı görünür dokuz.../ŞİİRLERİN ŞAİRİ ..

İnsan öz aleminde, akli fikrin hastası
Yitirmişse göğsünde; olmaz iman tahtası
Kibriyle yol aldıysa ; Beyninin yok ortası
Hak yolundan ayrılan adını koyar O'suz
Ahben

İnsan ilahi mektup yazılmış satır satır.
Kimi sima rahmanı nebiyi hatırlatır
Kimi nurlu bir kalem beşeri aydınlatır
Kimi; şeytana rahmet, kimi köpekten kuduz
.....suphi sekü.....

İnsan, kırmakta mahir çeker dil yarasını
Düşünmez onca renkten ayırır karasını.
Adalet af etse de vicdan fukarasını
Gönül mahkemesinde ya suçludur ya suçsuz.../ŞİİRLERİN ŞAİRİ...

Takımlı gravatlı günümüzün hinleri
Kaygısız yüreklerin duyarsız beyinleri
Huvarda hayatların şatafatlı inleri
Hem zevkleri duyumsuz hem gözleri uykusuz
.....suphi sekü.....

İnsan beşer ve şaşar; Kendinedir dünyası
Yitirmişse göğsünde; Yoktur iman tahtası
Yol almışsa kibirle; Beyninin yok ortası
Nefse kılıf uydurur; Kendine takar rumuz
.....ahben.....

İnsandan gayri mahluk tabiatından sapmaz
Narinlere olanı hayvan hayvana yapmaz
Şeytana satılmışlar rahmetten hise kapmaz
Vicdan denizi kurak merhamet gölü susuz
.....suphi sekü.....

İnsan, sırlı aynada kendini sanırken dev
Umudun mumu yitik dört tarafında alev.
Ya Râb ne zaman biter bu imtihan bu ödev

Can aliyor İsrail! kanla doluyor havuz.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ.

Ekranların içinden gelir pembe felâket
Dört iklim yedi bucak başta başa helaket
Fikir zikrine uymaz dillerdeyse nezaket
Dürüst pısrık kaldı arsızlar sa çok yavuz
.....suphi sekü.....

İnsan, esrik bir önsöz İnsanlık kitabında
Nefreti zem zem eder cafcacflı hitabında.
Bedenim temiz dese ruhu çirkef kabında
Besmelesiz uyanir, eli yıkar sabunsuz...Şiirlerin Şairi...

İnsanlık boğuluyor insanın girdabında
Acımasız duygular güzellik nikabında
Aldanan aldatan da nefsinin serabında
Işık kaynaksız olmaz ateş ise odunsuz
.....suphi sekü.....

İnsan, kıymet bilmeyen ihanet eden canlı
Bir sözü doğru söyler öbür sözü yalanlı.
Vahşice yavrusuna kıyarken eli kanlı
Kucağı şevkat kokan annelerse çocuksuz.../ŞİİRLERİN ŞAİRİ.

İhtişamla koşarken kulvarında felekler
İnsanoğlu Bir cüzün kapısında pinekler
Bal yapan arılardan, bal çalıyor sinekler
Her yüz den biri huylu geri kalanı huysuz
.....suphi sekü.....

İnsan var kimi çoban, peşinde kuzu koyun
İnsan var arabozan, oyun içinde oyun.
Yol adalet yoluysa neden eğilir boyun?
Yüklenir heybesini yükü taşımaz omuz.../ŞİİRLERİN ŞAİRİ ...

Özündə saklı durur, mizacı, huyu, aslı
Bin de biri mutludur onun da ruhu yaşlı
Olanlardan belli ki insanlığın son faslı
Oyunda şeytan mağlup insanın elinde kuz
..... Suphi sekü.....

İnsan insana yoldaş, konulmamış tanısı
Gelecek gün b/eklenir ses verirken anısı.
Yanlış içinde doğru seçmekse söz konusu
Düşünür ince ince, kaşınır uyuz uyuz.../ŞİİRLERİN ŞAİRİ...

Herkes yalnız iken de yalnızlığın peşinde
sanki ruhsuz duygusuz yaşar kendi leşinde
Bu minnacık tasvirde halimizi eşin de
Belki lanet ediyor, ümmete son klavuz
..... suphi sekü.....

İnsan ki metanetli, güçsüz kimi zamanda
Bazen yangın içinde bazen tutan dumanda
Ya eyvah ya eyvallah zikre düştüğü an da
Her kapı duvar olur, kapı arkası ruhsuz....Şiirlerin Şairi...

Gaddar zalim ve mazlum kaynar aynı kazanda
Yaşamda faslı bahar gönüller se hazanda
Eller duaya kalkar beyinler suizan da
Nurlu yol belli ama bizler gidiyor muyuz
..... suphi sekü.....

İnsan, sartlı koşullu; tükenir ve tüketir
Yalnız ilmi söyleyen yazdığını okutur.
Yüz yüze gülüyorken gözünden yaş akıtır
Kimi mutlu olur da kimi var her an mutsuz.../ŞİİRLERİN ŞAİRİ...

Her renge bürünenin kesilirmi akarı
Sofulukla iş görür esnafı sanatkarı
Üç beş yalan yeminin olmaz akar kokarı
Hukuku bilir amma hakka karşı duygusuz
.....suphi sekü.....

İnsan kötü bir varlık kiminde yok irade
Yok etmeye meyilli varlığından ziyade
Takdir i ilahi der; dolmasa dahi vade
Bir katilin elinde bir can sudan da ucuz
.....şiiirlerin şairi.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1567947/heybe-35.html>

Yaşlanmak

Acı şerbet doluymuş bir kırbalık hayatım
Yarım kova toprakmış bu pazarda fiyatım

Kırbamda su tükendi dudaklarım kupkuru
Sabırla bekliyorum ineyeğim çukuru

Heybetimden geriye cılız bir gölge kaldı
Meğer herşey ödünçmüş sahibi geri aldı

Gençlik diye bildiğim o sahte cevahir taş
Açtığı yaralara bulunmuyor bir ilaç

Şimdi devrik kralım tahtım düştü düşecek
Kalp tahtıma böcekler çıyanlar üşüşecek

Ey bökülmez bileğim ey sarsılmaz gururum
Yerlerde çiğneniyor baş eğmeyen onurum

Baki olan ruhuma canım canlı tabutmuş
Yarabere içinde hayat yırtık kaputmuş

Islak bir serçe gibi titriyorum tenimde
Başım dağ kadar ağır mecalsiz bedenimde

Meğer her şey kün imiş bir emrin neticesi
Şimdi bir kova toprak kralların nicesi

Hesap kitap ortada mahluk Halıka delil
Yolda akıl perişan yolun kendisi zelil

Tıkır tıkır işliyor; döngü, ilahi mizan
Evim ile cami min arası sanki fizan
Acım cürmümden gelir, kokusu misk i amber
Ümmetini zayi de bırakır mı peygamber(sav)

Aklımdasın ey ölüm ve yine aklımdasın
Müşfik sadık eş gibi En mahrem saklımdasın

Kandiliniz mübarek olsun. Cenabı HAKK yapılan bütün dua, namaz ve niyazları kabul buyurup bu aciz kulunu da idhal etsin inşallah

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1568156/yaslanmak.html>

İnsandır bu

İNSANDIR BU

Ayet ayet gör isal i gelir geçer insandır bu
Bir anlık rüya misali gelir geçer insandır bu
Bulamadan hiç visali gelir geçer insandır bu

İlik kemik doku ve kas kimi tahir kimi tomas
Ve sayısız renkte kumpas kimi kadı kimi kavas
Söylem eylem kişiye has kimi yıldız kimi
paspas

Bozuk satıh sönük teker kendine zülm eden yolcu
Gülistana zakum eker zehirlenir sağcı solcu
Herkes aynı kahrı çeker hem oyuncu hem davulcu

Perçinlenir birkaç kelam algıların eşiğine
Riyakarca bir kaç selam deliğine deşiğine
Ah gençliğim mavi belâm yatar ecel beşiğine

İmtihanda şaşar beşer; bela başı, insandır bu
Deste deste hayır ve şer, biraz şaşı, insandır bu
Ölçüp biçen ehvenişer; mihenk taşı insandır bu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569307/insandir-bu.html>

Anlatılır değil ki

ANLATILIR DEĞİL Kİ

Yine hıçkırık tuttu boğazım dögüm dögüm
Bakışlarım bulanık sözcüklerim kördögüm

Dağ gibi karanlıklar üstüme çöktü yine
Daldım kendi gecemin ürkütücü seyrine

Ne gören ne görünen ne bir ses ne de bir iz
Ve içimde bir cezir şimdi med vakti deniz

Mazi olmaz günleri okudum yaprak yaprak
Kuruyan ağzım dilim sahralar kadar kurak

Kemirirken beynimi cümleler yavaş yavaş
Kâğıt kalem arası sanırsın kanlı savaş

Ağzımdan dışarıya ağdı yorgun bir buğu
Cemre gibi ısıttı tepemdeki boşluğu

Duygularım döküldü kâğıttaki bozkıra
Çiçeklenen sözcükler dizildi sıra sıra

Anlatılır değil ki, yok bunun bir izahı
Maşukam ince maraz nalan a döndü ahı

Maşukam saf ve duru göğe kalkan el gibi
Maşukam; yıldız dolan, avuçların sahibi

Kendi yalnızlığına nikahladı kendini
Tüm gayrı nazarlara muhkem kıldı bendini

Siyah giysilerimle tutarken yasımızı
Uzakları gözleyen gözlerimde bin sızı

Ne yola çıkabildik ne vuslata yol aldık
Yalancı bir hayalin pembe düşünde kaldık

Sevgisiz gönüllerin canları cehenneme
Maşukamın sevgisi nisbet olmuş anneme

Olsun ya bu dünyanın birde öbür yüzü var
Hayat ile mematın arası ince duvar

Ruhum onun ruhundan asla kalmadı cüda
Gönüller aleminde ihtiyaç yok vücuda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570961/anlatilir-degil-ki.html>

Utangaç sevgili

gizleme hislerini artık biraz ayan da
Çöz dilinden kilidi, bitsin söz esareti
O zalim prangalar yalnız kalsın zindanda
Duvarların ardına salıver cesareti

Pembemsi mimiklerin çözüldü muamması
Gülüşün yürüyüşün konuşmazmı sanırsın
Anlındaki ter değil. Aşkımızın humması
Herkes imrenir bize sen neden utanırsın

Gururlu ve başı dik, her an kendinden emin
Ellerin efe olsun dizlerin ise zeybek.
Diz vururken toprağa lertzeye gelsin zemin
Özgürlük gönderine kendi onurunu çek

Sevip sevimek meşru ne suçtur ne de günah
Helal daire geniş, ama sınırsız değil
İsmailce buynunu bıçağa uzatsın ah
İbrahim-i şuurun şecaatine eğil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571266/utangac-sevgili.html>

Hayat(larım)

HAYATLARIM

Senin kaç hayatın var?

Bir mi?

Hissettiğin, gördüğün, dokunduğun

Yaşadığın

Her şeye rağmen terk edemediğin

Kimi zaman

Kanatlanıp uçtuğun, mutlu olduğun

Gerçek hayat

Yaşam mengenesinde rendelendiğin

Tortunu

Yerde gördüğün halde

Süpürülmeyen bütün kirlerine bile

Aşık olduğun

Döküntülerini

Mıknatıs gibi kendisine çeken bir cezbe

Bitevi

Para, makam, aşk, güç, gurur, enaniyet

Bütün enler

Dilencisi olduğun ne varsa hayata dair

Sınırsız istekler

Eğer hayatın bir ise işin kolay

Yaa sabur

Tamiri mümkün, telafisiz değil

Biraz ter

Biraz emekle onarırısın

Sabırla

Biri duvarlarını kırsa onarırısın

İradenle

Kışın damın akarsa damla damla

Loğlarsın

Loğ yok sa doğa sana bir taşı bağışlar

Yontarsın

Ya hayatın bir değilse

Mütennevi ise

O zaman, aciz, çaresiz, şaşkın, güçsüz

Yılgınsın

Hayat mengenesinde zaman rendeler seni

Canın acır

İniltilerini sadece kendin duyarsın

Çaresizliğin pençesinde

Ne sesini duyan olur, ne de seni anlayan

Oysa ki

Herkes senin gibidir, aynısını yaşar

Farkında olmadan

Kendilerine gülerler, sana güldükleri zaman

Ya ben

Ben zavallı, ben garip, ben muzdarip

Bu diyarda

Bir tane hayatım yokki

Tamir edeyim

Kafamın potasında

Bana acı veren herşeyi nasıl eriteyim

Sıgıyormuyorum ki

Çok hayatlarım var

Matruşka gibi

Yaşayıp gerçek sandığım hayat

Hayatlarım

Önüme koyduğum hedefler

Tutkularım

Sevip aşık olduğum biri

Ve kederlerim

Her biri ayrı bir hayat her biri ayrı alem

Müteselsil

Yalancı bir selam ve riyakar bir tebessüm

Yapmacık

Aldatıyoruz diye aldandığımız

İlkesizlik

Bu hayatın kapılarını kapattım

Sürmeledim

Pencerelerime siyah perdeler çektim

Pusmuşum

Odamda dipsiz uçurumlar

Ve zamansızlık

Biraz arınmak için kıyama dururken

İlk tekbirle

Seccademe düşüyor aksım

Suçlarım kıvılcım

Kor a çekiyor ayaklarımı

Yanıyorum

Hedeflerim tutkularım bitmek bilmeyen

bir serencam

Günde üç öğün dayak atıyorlar bana

Fasılasız

Tutku ve hedeflerim

Hergün biraz daha, biraz daha yükseliyor çıta

Atlayamıyorum

Sülük gibi emiyorlar kanımı

Tükendi gücüm

Yorgunum

Hayallerim

Hava gibi, ışık gibi, ruh gibi, ses gibi,

rüzgar gibi

Sadece hissediyorum

Ama yakalanamayan, engellenemeyen

Mezara kadar

Bir türlü kurtulamadığım, onutamadığım

İçinde kan dışımda deri

Ne kilitli kapıları dinliyor

Ne de pencereleri

Öldürmek isteyip öldüremediğim

Azılı düşman

Ah hayallerim ah beni rezil eden

Aziz olmak dururken

Pencerelerim kapalı, kapım kilitli

Perdeler çekilmiş

Birdenbire

Bir melek beliriyor karşımda

Nur dan müteşekkil

Bir muhabbet senfonisi başlıyor

Sevgi akan

Abıhayat misali

Cennete dönüyor dünyam

Bir an da

Odamın duvarları pembeye boyanıyor

Zemin billor

Evren kadar genişliyor her taraf

Ruhumda irem

Kısa bir zaman sonra
Bir anda ve hiç acımadan
Elvedasız
Gözlerimdeki feri alıp kapatıyor ışıklarımı
Zifiri karanlık
Uykumu alıp yok oluyor.
Acımasızca
Ve ben yapayalnız kimsesiz
kalıyorum
Kendi alemimin karanlığında

Ah hayat
Bir tane hayatım yokki
Birkaç hayatım var
Peki ya senin senin kaç hayatın var
Bir mi?
Bir tane olsa, biraz emekle tamiratı mümkün
Sabırla
Biri duvarlarını kırsa, onarırdın
İradenle
Ya bir tane değilse
Benim gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571612/hayat-larim.html>

Yalnızım

YALNIZIM

Bir yalnızlık şakısı, virgülsüz, noktasız
Bitimsiz
Alabildiğince uzun, bitmezcesine
Yalnızım
Zamansız, mekânsız, bütün dillerde
Mahfuz
Bir yalnızlık şarkısıdır
Tekerrüren
Ben yalnızım, ben yalnızım
Yalnızım
Sadece bir şarkı değilmiş
Elhakk
Yaşamın gerçeğiymiş meğer
Ateşten
Suni, imal edilmiş, üretilmiş
Herkes öyle yalnız ki iliklerine kadar
Fert fert
Ne çocuklar mutludur Ne gençler huzurlu
Ne de yaşlılar bahtiyar

Yığınların içinde yine yalnızdır insan
Her meslekten
Reisten seyise kadar
Pazarda ki pazarcı, dağdaki çoban
Ve yazar
Şiirlerinde, romanlarında, ve masasında
Kendinden bizar.

Oysa ki
Serpme kahvaltılar, kral sofraları
Kırk tabaktan
gelirken çatal bıçak takırtısı
Yine de ağızlarda
Yenecek bir şey yok ki, söylemin lakırtısı
Eyvah
Herkes muzdarip herkes aç
Zelil ce
Bütün gönüller mahzun, üzgün, sevgisiz
Heyhat
Yekünü sevgiye muhtaç

Karınları tok sırtları pek
Erkeklerde kavardin kumaş, kadınlarda ipek
Duyumsuzca
Her ayağa çarık her kılığa yemeni
Yetmez
Kat kat, çeşit çeşit, renk renk, moda moda
Elbiseler
Hakirden, şakire; her endamda al beni
Şükürsüzce

Genleri kırılmadık
Ne bir inek kaldı, nede bir horuz
Nimet diye
Domates adıyla kutup ayısı yiyoruz

Sadece bu mu
Bezirgan ruhların kokuşmuş emeli
Satıyor

Menfaati için bütün mukkadesatını

Peki ya

Kürsüdeki vaize ne demeli

Bir devir ki

Her kesin cüzdanındadır emeli

Ne hâldir RABBİM, bu ne büyük felaket

Dağlar ezik

Ovalar baştan başa hicran

Topyekün

Bütün nefislerde falaket

Bir kuruşa

Binlerle yemin katıyoruz

Bitiyor

Batıyoruz, batıyoruz, batıyoruz

Battık bile

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571815/yalnizim.html>

Sevgiyi öldürmeyin

Katlettiler sevgimi hem kendi silahıyla
Oysa ki şu kalbime bir güzel söz yeterdi
Kırk yerimden yaralı kaldım kendi ahımla
Öyle bir öldüm ki ben hakk ölümden beterdi

Allahım şahit kıldım şahindim ol sen yarab
Safdil çırpınışlarım imtihana sebepmiş
Bilirimki şah olsam beni yutacak turab
Konuşmak ruha ceza Sükût etmek edepmiş

Yalvarırım al benden şu uslanmaz dilimi
Öyle sustur ki beni meyyite dönsün hâlim
Üstüme atı verin yıpranmış bir kilimi
Öyle garip münzevi leşe dönsün ahvalim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572607/sevgiyi-oldurmeyin.html>

Sen seni tanırmısın mısralarımda

SEN SENİ TANIRMISIN MISRALARIMDA

Seni anlatsam, karmaşık, düzensiz
Anlaşılamaz
Dilimin ağzıyla kekeme ifadelerimin
acizliğinde
Bir kalıba yerleştiremediğim sevgimi
Anlaya bilirmisin

Sen seni tanırmısın mısralarımda
Kırık dökük
Bir araya toplayamadığım tümceleğin
Kargaşasında
Seçilememiş bir şiire Düşen izdüşümünün
Ayak izleri

Sevdiğine
Pişmanmısın diye sorsan?
Hayır
Hayır sözcüğü yok lügatımda
Sevgimin
Coşkun nehirlerinde akıntıya karşı yüzemez
Hayır lar
Rabbime karşı şükürünün kaynağı
Sen
O kadar çok, doyumsuzca şükrediyorum ki
Sonsuzluğuna aşkın
Sevginin
En büyük hazını sınırsızca
Geç olsa da
seninle tattırdı seninle yaşattı
Elhamdülillah
Zatı zülcemalin cemil isminin tezahürü
Güneş gibi
Aydınlatırken bütün evreni
Kalbimi
Seni sevmekle açtı mecmnun etmeden
Mecmnun misali
Nasıl şükürümde gafil olabilirim ki
Gün
İkindiye erişmiş olsa da
Yaşanacak
Bir vakit vardır ve yaşanmalı
Demektir
Kısacık bir zaman dilimine
Nisbet
Dolu dolu, duyusuya

Bir an bile seni unutsam gafletimden
Hislerimin
Bütün orduları harekete geçiriyor
Seni arıyorlar
Kalbimin aklımın beynimin ücra köşelerinde
Ara sokaklarında

Elimde olmayan ömrümün kalanını
Seninle
Nihayete erdirmek temennisi
Mesafeleri
Ruhumuzda yok edip

Zamanımızın
saatini son nefese kurarak
Nefes nefese yaşamaktır
Ülküm

Ülküm
Uçuk kaçık Hayali olsa bile
Şükürler olsun rabbim
Şükürler olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572618/sen-seni-tanirmisin-misralarimda.html>

Nazire

FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL
SANAT

Yalnız senin gezdiğin bahçede açmaz çiçek
Bizim diyarımızda binbir baharı saklar
Kolumuzdan tutarak sen istersen bizi çek
İncinir düz caddede dağda gezen ayaklar

Sen kubbesinde ince bir mozaik ararda
Gezersin kırk asırlık mabedin içini
Bizi sarsar bir sülüs yazı görsek duvarda
Bize heyecan verir bir parça yeşil çini

Sen raksına dalarken için titrer derinden
Çiçekli bir sahnede beyaz bir kelebeğin
Bizimde kalbimizi kımıldadır derinden
Toprağa diz vuruşu dağ gibi bir zeybeğin

Fırtınayı andıran orkestra sesleri
Bir ürperiş getirir senin sinirlerine
Izdırıp çekenlerin acıklı nefesleri
Bizde geçer en yanık bir musiki yerine

Sen anlayan bir gözle süzersin uzun uzun
Yabancı bir şehirde bir kadın heykelini
Biz duyarız en büyük zevkini ruhumuzun
Görünce bir köylünün kıvrılmayan belini

Başka sanat bilmeyiz karşımızda dururken
Yazılmamış bir destan gibi anadolumuz
Arkadaş biz bu yolda türküler tuttururken
Sana oğurlar olsun ayrılıyor yolumuz

NAZİRE

Sen soyut bir tablonun okunmayan renginde
Saatlerce düşünüp kaşırsın sakalını
Bizimse naraları yankılanır enginde
Öperiz bin atlının ter e batmış alnını

Sen yalancı tarihin cıllanmış yüzünü
Anlatırsın kürsüde göğsünü gere gere
Bizse gerçek tarihin bahadır öksüzünü
Ebediyet bayrağı diye çektik göndere

Sen ararken mazide yontulmuş bir ilahı
Sorarsın diyar diyar mahir bir heykeltraş
Bizimse mizanımız tararken her günahı
Hiç temenna etmeyiz biz bir taşa arkadaş

Sen yürürken caddede sırmalı gravatla
Nazik bir aşuftenin tutarsın sağ elini
Biz ise yeleleri kınalanmış bir at la
Tekbirler eşliğinde taşırız her gelini

Sen vizkinle alırken iki dilim yaş pasta
Bir buket çiçek konmuş avrupa i masada
Bizimse ayranımız sunulur bakır tasta
Onurlu işçimizin gönlü kalmaz tasada

Sen yürürken yıllarca medeniyet yolunu
Biz kadim bir milletin edebiyetle doluyuz
Sen överken hayretle her frenk okulunu

Irfanıyla heybetli yiğit ANADOLUYUZ

Suphi sekü

Edebiyle gelene açık bizim kapımız
O/nuruyla şerefli Türk kızı Türk oğluyuz
Edepsizlik edene sözdür bizim topumuz
Lisaniyla heybetli yiğit Anadoluyuz..../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...

Fazla kelâm harâmıdır ekâbirin yanında,
Yoklukta imiş varlık, heybemiz feyzle dolsun.
Edeb gözetmek lâzım ustaların hanında,
Merhûm üstâda rahmet, sana uğurlar olsun.. NAFİZ BAŞARAN

Bir hamaset tohumu ekerken gönüllere
Bizler hakka ram olduk dilimizde âmin var
Bol bol heykel diktiniz dağa taş her yere
Bizim ülkü yolunda ettiğimiz yemin var
.....şentürk dursun.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573474/nazire.html>

Gizli aşk

GİZLİAŞK

Göğümde koşarken bir beyaz doru
Kanatlar kalbime üfürüyordu
Bir anda başladı hicran yağmuru
Peşinden bir poyraz aşk kürüyordu

Koşarken ardından nefes nefese
Tutundum gönlümle efsunlu sese
Meğerse girmişim pembe kafese
İçinde bir ahu ah yürüyordu

Terleyip üşüdüm kaldım o yerde
Çekildi önümde bir mavi perde
Bir umut olur ki yatak sererde
Üstümü bir bulut tam bürüyordu

Bir anda sarsıldı dünyalık tahtım
Dikildi karşıma yar gibi bahtım
Sanki ben sevdama düşen gûnahtım
Uslanmaz hislerim hep ürüyordu

Mutluluk alemi sevda bölgesi
Ruhuma ruhunun düştü gölgesi
Bir şiir değil bu aşkın belgesi
Kalemim bir kalbe yüz sürüyordu

.....suphi sekü.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573587/gizli-ask.html>

Beyit 08

BEYİT 08

Vicdan ve merhamete yaka kiridir keder
Hüsnüzan ve sevginin toplamı insan eder

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574342/beyit-08.html>

Beyit .9.

Çilemle düğünüm var oynaşta iki kamber
Hayatım önümde leş sanki kokusu amber

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575204/beyit-9.html>

Anılar

.....ANILAR.....

Anıları yok saysam, silinmiyor ki dünden
Ne kalbim eskitiyor, ne de yutuyor zaman
Kuşanıp geçiyorlar, gözlerimin önünden
Muhkem tabyalarında her acı bir kahraman

Ayrı ayrı mekanlar ayrı ayrı evlerde
Şulesiz lambalarız fitili korda kalan
Gözler içinde gözler kalırmış alevlerde
yalanmış hülyalarım pembe düşlerim yalan

Kırık aynam içinde tersyüz olmuş alemler
Başı bağlanmış sona sonu çakılmış başa
Ahvalimi tasvirde âciz kaldı kalemler
Ne kemik çelikleşir ne yürek döner taşa

Başkasına ne hacet, düşmanımış hafızam
Gemsiz ve özengisiz içinde deli bir at
Çelik toynaklarının altında her bir azam
Yara bere içinde kanlı gömlekmış hayat

Maverada sözülen anka olur şiirler
Konacağı dal olur, şair ruhlu omuzlar
Uzun güz geceleri ürperirken fikirler
Her gece buza döner gündüz eriyen buzlar

.....suphi sekü.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575335/anilar.html>

Beyit .10.

.....,BEYİT. (10)

Öfkemi sevgimle tart vicdan terazin var sa?
Vicdanın merhametin eğer boğzun kadar sa

DOST KALEMLERDEN

Tartmak ne haddimize gönüllerde olanı
Ancak yaratan bilir ihlas ile yalanı
..... Nuriye akyol.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575727/beyit-10.html>

Sen seni tanırmısın mısralarımda (2) devamı

SEN SENİ TANIRMISIN MISRALARIMDA
(2) DEVAMI

Seni anlatsam, karmaşık, düzensiz
Anlaşılmaz
Dilimin ağzıyla kekeme ifadelerimin
Acizliğinde
Bir kalıba yerleştiremediğim sevgimi
Anlayabilir misin
Sen seni tanırmısın mısralarımda
Göz yaşlarım
Aciz insanların çaresizliği değil
Haşa ve kella
Yüreğimde devinen rahmet bulutlarından söylenen
Sıcacık bir serpintidir
Gördüğün
Sevgi doluyum, sevgidir ülküm
Anlayabilir misin
Anlayabilir misin sözcüklerin ardındaki gizi
Kalemin
Aciz kaldığı ve kâğıdın sağır olduğu
Kendime bile
Fısıldayamadığım mahremimi anlayabilir misin
Zamanın
Acımasız gergefindeilmekilmek dokunduğum
Sevgimi ve kahrımı

Sağ cenahım
Cenabı HAKKIN cemali esmalarını
zikrederken
Sol cenahımda fışkırır öfkem
Cenabı HAKKIN
Celali esmalarına karşı
Bihakkın
Seccademe mihlanırken başım
Öfkem de
Sevgimi aşar çoğu zaman
Ansızın
Kurşuni bulutlar arasında tevellüt eder
Şimşekler
Beni bile yakar hiç acımadan
Sadece
Sevgimin saçları yanık kokar
Ve
Yanmış bir kütük gibi dikilirim kendi karşıma
Kabulsüz
Aynam bile korkar benden
Telkinlerim
Kifayetsiz kalır yalancı tesellilerime
Tutuşursun
İçimin yangınlarında sevgili
Öfkem
Sevgimi aşmıştır o zaman
Herşey
Zıttıyla kaimdir.
Benim
Sevgimi öfkemle ölçme
Kefeye
Alevler konulmaz
Ve

Sevgi beşeri mizanlarla tartılamaz

Sen
Sevgiyi suni bir boya mı sanırsın
Yoksa
Anlık bir oyunmu

Ve işte ben, bu pejmürde gariban
Ülküm
Sevgime karşı nesnelere adedince şükretmek
Ve
Öfkeme karşı istiğfar etmektir
Kaza ve kadere
Şükürler olsun rabbim. Şükürler olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575902/sen-seni-tanirmisin-misralarimda-2-devami.html>

İçimdeki münzevi

İÇİMDEKİ MÜNZEVİ

Öyle çok acıktım ki hemen iftardan önce
Söz doğradım sahan a bozulmadan orucum
Nefsimin fitnesini tam sahaya sürünce
Katılaştı mürekkep kırıldı divit ucum

Ve dürttü yüreğimden içimdeki münzevi
Artık hem sevgi sahte hem de dostluklar dedi
Delinmiş ahlak sur u delik deşik can evi
Yamamayın harici dahil daha ivedi

Elimde divitimle irkildim birdenbire
Nefsimi ak pak bilip kendimi kandırmışım
Edep rüşvet yolsuzluk ülkem dönmüş kevgire
Alevini gizleyip hep yanan tandırmışım
.....Suphi sekü.....

Not : yazdığımız bütün şiirler üç ana başlık altındadır.

1. Beşeri aşklar : Şairler, her yazdığını birebir yaşadığı anlamına gelmez. Bu alanın konusu ve teması bellidir

2. İmanı ve itikadı meseleler: işte yozlaşmanın başlangıç noktası. Bir örnek

Paha da ağır ve yükte hafif hangi esnafın dükkanına gireseniz girin, ya sakkallı ve dindar görünümlüdür, veya dükkanını dini motifli levhalarla süslemiştir. ,(şükür ki bu çöktü,)

3. En büyük mesele ve şiirimin konusu.

Bütün ülkede ve istisnasız, yazdıklarımızdan herkes muzdarip ve şikkayetçidir.

Ama, yine de, yine de, yine de hiç bir şeyin düzelmediğini her şeyin kötüye gittiğini görüyoruz. Burdan tek bir sonuca ulaşıyoruz.

Top yekün, hepimiz yalancıyız, kendimizi melek görmeyelim ve yanlış giden her şeyden hissemiz olduğunu kabul edelim

EZCÜMLE. İstisnalardan özür dilerim. Ülkenin yüzde yetmişinin, dürüst fedakar birylerden oluştuğunun farkındayım.

Ve fakat kalan yüzde otuza göz yumduğumuz için malesef onlar baskındır.

„(bu yazıdan olumsuz eleştiri alacağımı biliyorum)" vesselam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576269/icimdeki-munzevi.html>

Beyit ..11..

.....BEYİT ..11..

Kelam yalana teslim ağızda dil virane

Tesiri esir kaldı işgal altında hane

.....Suphi sekü.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578057/beyit-11.html>

Heybe. .36.

HEYBE .36.

Altın rengi kuşanıp süslenirken hazanlar
Savrulur yaprak yaprak sevdasını yazanlar
Oysa ki o da bahar sonu ilk kadar güzel
Kalemlerin ucunda buz keser kırık zanlar

Dost kalemlerden

savururken, yaprakları dalından
Yeşil olan o renkler, sarısından, alından
En güzel beste çalar, kemanın tellerinde
Bu hazan şarkı olur, sevdalının dilinden.....Aşık Lüzumsuz

Veda edercesine düşerken topraklara.
Kavuşmalar anlaktı,kaldı başka bahara.
Ey ömrümün hazanı nasıl geldin ne ara.
Küskün takvim saatler yorgun bitkin tüm anlar
.....kavi66

vakti hüznler savrulur gönüllerde
Arkasından gelen kış üşütür bedenleri.
Hüzzam bir ağıt kalır mırıldanan, dillerde
Baharda hatırlamaz, kalanlar gidenleri.....
.....Nûruye Hsbk Akyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578680/heybe-36.html>

Heybe ..37..

.....Heybe ..37.....

Al vicdan kalburunu Şu harmanı ele de
Çürük olanı ayır tohum kurtulsun kurttan
Vazifeni bırakma besmelesiz veled'e
Haşare çok türedi cennet misali yurttan

Haşerenin Őerrinden kurtulmak elzemdir elbet',
Ambardaki o özlü buğdayların hatırına.
Cehlin girdâbında tepinir, haşere müebbet,
Kangren de olsa ayağım, binmem katırına.
.....Nafiz basan.....

Not : heybeme dörtlük katmak isteyen dost ve arkadaşlarımdan dörtlükler bekliyorum.
Konu : ülkemizin milli ve manevi değerleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578885/heybe-37.html>

HEYBE (38)

HEYBE (38)

Öteler süzerdim bir cılız ferle
Kaleler kuşatıp bir tek neferle
Dönerdim özüme şanlı zaferle
Gururum yaşımı aştığı zaman

Not : mecit aktürk hocamın ** O ZAMAN** şirine yorum niyetiyle yazdığım bir dörtlük bir nazire.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579032/heybe-38.html>

Şeytan ikonu

ŞEYTAN İKONU

Arjin le tutuşsa aşk, yanan her ateş söner
Koşup durma arkadaş, yollar hep başa döner
Var sa sende başka yol, ölüme sarmayacak
Yalnız kalmamak için, lütfen bana da öner

Çilenin başı azap mutluluğun sa sonu
Grinin gayrısı renk, şirin şeytan ikonu
Damla damla dökülen kırbası delik hayat
Bir hayat ki yedirir bize kendi *okunu

Arjin : hayat ateşi 🔥 (farsça, kürtçe)
Günümüzde erkek ismi olarak kullanılıyor ama bayan ismine daha çok yakışır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579414/seytan-ikonu.html>

Yemin ettim

YEMİN ETTİM

Yemin ettim
Yemin etmemeye yemin ettim
Bozamayacağım
Asla geri dönemeyeceğim, istesem de
Bir daha
Öyle bir yemin ki, şeytanla kırdığım lades
Hep aklımda
Çünkü
Buzdurdular bütün yeminlerimi
Defalarca
İnsanca yaşamın kıyısında aygın baygın
Zelil
Var la yok arasında öylece kalakaldım
Umardız
Pejmürde dürüstlüğün ayak izleri silindi
Ruhumda
Kıyıya vurdu hayallerim ,Umut kumsalında
Hayat
Bahşetmiyor artık mavilikleri, feleğe inat
Gökkudağı
Kıskanıyor bizden renklerini

İnsan, aynı görünse de endamıyla, şekilce
Hakikatte
Basireti kör nazarlarca zakum çiçeği gibi
Aldatıcı
Herkes elini uzatmak ister, hakikatini bilmeden
Oysa
usaresi zehirlidir kılcal damarlarında

İnsanlık
İzotop gibi Nano ölçülerle tefrik ediliyor
Nano mihenkle
Karakterce, herkes, birbir, tane tane,
Bilemiyorum
Belki renkler aynılaştığındendir ki
Devri hazır da
Sıkleti tartmıyor artık beşeri mizanlar

Protonda
Yeni galaksilerin izini sürdüğümüz
Bu çağda
Medeniyet rüyasıyla vampirleşen içgüdüler
Sıradanlaştı
Ferda ufuklarda, Tedenni karanlıklar
Ve
Cehlin bataklığına gömülen hissiyat
Özge evrenlerin
Haritasını çıkarmaya çalışanlar kaybolmuş
Kendi coğrafyasında

Halay başı matemlerin raksı var
Sineler de
Ağlak yüreklerin ateşten tebessümleri yansıyor
Çehrelerde
Beni ben yapan bütün değerlerim manasızlığın işgali altında
Ukdemde
İlkelerimin ağır nalanı, kararlılığım yerle yeksan

Yüzümde
Münhanileri kesişmiş, düzlemsiz
ince çizgiler
İçimin topoğrafyası değişgen
Ben zavallı
Her gün ayrı bir yeri sarsıyor insi depremler.
Durmaksızın
Kaldım enkazım altında
Ben
Amerika varoşlarında siyahi
Gazze de Arap
Sincan'da Uygur
Myanmar da arakan
Gerisini sen anla, sen tamamla
Nasıl yeminimi tutabilirdim ki?
Sen söyle
Yeşil düşünüp pembe görmek için
Hangi neden?
Narin ufuklar recm edilirken
Mümkünmü?
Mümkünmü ahde vefa
Yemin ettim
Yemin etmemeye yemin ettim
Bozamayacağım,
asla geri dönemeyeceğim, istesem de
Bir daha
Öyle bir yemin ki, şeytanla kırdığım lades
Hep aklımda

** Zülme karşı susan dilsiz şeytandır** hadisi nebevi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579908/yemin-ettim.html>

Heybe ..39..

****Ayşegül bahçeci hanımın, neyin nesi şiirine nazire****

Yapmacık sırtmalar inan söytarı işi
Ne gelişi mertçedir ne samimi gidişi
Elindeki tarağın kırıkça birkaç dişi
Yok yere saçlarını yolmakta neyin nesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580011/heybe-39.html>

Muhakeme

İşin kötü gitti mi kader deyip durursun
İşin yaver gitti mi şahlanıp kudurursun
Hiç vasatta durmadan uçlarda tepinirsin
Kör, sağırı oynayıp sadece uydurursun

Durduğun yeri görmez bilmezsin duruşunu
Gör, hayatın dimağda kekremsi buruşunu
Uçarak geçemezsin hayat kanyonlarını
Seni yanlışın vursa say ki kaza kurşunu

Ya nefis? ya irade? ya ulvi muhakeme?
Top'unu taca atıp çıkışırsın hakeme
Kaza düdüğü duymaz ikaza aldırılmazsın
Kendi kelini görmez laf söylersin takkeme

Hak ettim, hak etmedim, hoyratça bir pazarlık
Kudretin kalemine benzemiyor yazarlık
Hikmet i hakikatın hakiki rengi başka
Çirkin diye gördüğün, güzelliğe nazarlık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580790/muhakeme.html>

Heybe ..40..

HEYBE ..40..

Ne mullanın ne şeyhin, ne Pirin izindeyim

Nurun tezahürünün zahiri gizindeyim

Adres gayet açık ta, kentim sana yabancı

Bir üstadın dizinin; izi nin dizindeyim

.....Suphi sekü.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581044/heybe-40.html>

Planlı delilik

PLANLI DELİLİK

Canın çok yanıyorsa, akıl kor'undan eğer
Ara ara tozutmak ne de güzelmiş meğer
İstifa ettim us'tan gördüm ki buna değer
Kurtardım istiladan ruhumdaki vatani
Öldürdüm yüreğimde kibir denen şeytani

Ceketimi ters giyip girdim yeni yaşıma
Sümük sürdüm yüzüme, bir azını kaşıma
Postalımı taç gibi alıp koydum başıma
Akıllılar yanımdan kaçtılar fellik fellik
Duygu esaretinden âlâ imiş delilik

Sırık atıma binip dehlediğim enginde
Gördüm tüm maskeleri sahtekârlık renginde
Dostlarım kalp altınmış sadakat mihenginde
Tozutmasam bilmezdim bu işin racununu
Gönül hanemde attım, dostçuluk papucunu

Sıyrıldım bilmişliğin giydirdiği yelekten
Özgürlüğün zevkini artık üttüm felekten
Öyle çok ufaldım ki geçtim ince elekten
Bir anda değişirim, kırılğandır zeminim
Gölgeler gölgelendi artık bundan eminim

Vazgeçtim sevgilinin pudralı yanağından
Kurtuldum riyakârın, dalkavuşun ağından
Ağzımı çekip aldım menfaat çanağından
Özgürlüğün keyfini sürdüm kısa bir Zaman
Akıllılar pusuda, delilerse kahraman

// Eğer barutu merhamet, tetiği vicdan olmazsa , akıl en ölümcül silahtır//
Not : okuyan dostlarımın dikkatine. Delirmek; Her kıta için ayrı bir anlam taşır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582081/planli-delilik.html>

Beyit ..12..

BEYİT ..12..

Baharı yaşıyorum bir düşün avucunda
Avucumda bir resim, ben resmin baş ucunda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582120/beyit-12.html>

Edebiyat yolu

Heyacanla yürürken edebiyat yolunu
Menfezlerin ucuna çivilendi hayretim
Yedi güzel adamın kenetlenmiş kolunu
Maveraya uzanıp tutmak bütün gayretim

Gönül çeşmelerinden içerken yudum yudum
Her damlası bir Umman sanki bir okyanustu
Kıraç bahçelerimde çiçeklendi umudum
Duygularım coştukça dilim o denli sustu

Ölümün kirkisini ecel çalsın hayata
Tutunsun tutunanlar. Dünyalık üç beş pula
Geçip ömür holundan indim ben zemin kata
Son kapı açılacak geri dönülmez yola

Fırtınalar silmemiş izini zariflerin
İsimleri kazınmış kalplerdeki mermere
Maveradan mevcuda izini ariflerin
Gideceğim ardından gittikleri o yere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582434/edebiyat-yolu.html>

Suç ve ceza

SUÇ VE CEZA

Cananın yüreğinde artık doldu miadım
Renklerin cümbüşünden siyaha çaldı adım
Ne el benim ne boya, yalnız tuvaldir tenim
Kırık zanlar altında çiğneniyor bedenim

Kadehimi daldırdım vefa denilen kür'e
Meğersem çıkarmışım lakabımı nanköre
Sanırım dost gönlünden bu oldu bana seza
Öldürmeyen ağudur böyle kesilen ceza

Çırpınışım beyhude bir şey gelmez elimden
En ağır ceza geldi vicdan ve emelimden
Benim kendi ellerim parçalıyor yakamı
Yıktilar yüreğimde sevgi denen makamı

Güvenin cılkı çıktı artık yazan yazana
Ariflerin erdemi düştü kaynar kazana
Bir tutarsız mecra ki çatışıyor kalemler
Arada harcanıyor nice masum alemler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582760/suc-ve-ceza.html>

HEYBE (41)

HEYBE (41)

Secde de bökülürüz masivaya yok minnet
Rabbe kul olmayanın ruhunda çifte cinnet
Biri iç aleminde aç egosu kelp nefsi
Biri dış aleminde cazip en lerin hepsi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582989/heybe-41.html>

Camın ardında

CAMIN ARDINDA

Belirdin tam karşımda ürkek mağmum ve mahzun
Hayalini görünce çiçeklendi boz dağım
Pencereme yapışıp süzersin uzun uzun
Cam ardında yapıştı dudığına dudığım

Gözlerin bir muamma sükûnet kadar derin
Bakışların handicap mizacını gizliyor
Ruhuma bir ürperti zerk ederken kederin
Sanırsın ki bir derviş her an bizi izliyor

Melek misin peri mi? ne kokun ne nefesin
Uzansam dokunurum gibi geliyor bana
Öyle bir koruyorki camdan teşkil kafesin
Kimse böyle korumaz ne bir kardeş ne ana

Gerçeğin hayalinde dile gelse ne vardı
Hem uzaksın hem yakın belki bir nefes gibi
Penceremin arkası sanki kafdağı ardı
Ağacın köklerine gitmiyor mu nasibi

İzin vermiyor kalbim gözlerimi yummaya
Hafakanlar basıyor beni yakıyor terim
Her gece sabaha dek sarılırim hummaya
Bedenim canlı kütük kimıldamaz ellerim

Demekki yaşanırımı böyle tuhaf zamanlar
Bak işte yaşıyorum hem de nefes nefese
Meğerse şenlenirmiş sevgi ile viranlar
Şenlenince viranlar dönermiş sessiz sese

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583142/camin-ardinda.html>

Beyit (13)

BEYİT (13)

Eskinin yenileri bu günün eskisidir
Yeniye eskiten şey zamanın keskisidir

Kardeş kalemden

Her yeni eskide kaldı, eskileri aldık biz
Yenilerde boğulurken, eskilere daldık biz.

Nuriye hsbk akyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583328/beyit-13.html>

Beyit ..14..

BEYİT ..14..

Sürgün yeme göz ile iki dudak arası
Fizan dediğin nere? aha şunun şurası

Kardeş kalemlerden

Fizan yakındır ammâ gönüller irak düştü
Zamane derdi budur, araya firak düştü.

Yan yanayız, can cana olmadan neye yarar
Bu dünya sürgün yeri, herkes kendini arar...
.....Nuruye Hsbk akyl.....

Dost kalemlerden beyit gelirse eklemekten şeref duyarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583435/beyit-14.html>

CAHİLLER DE SEVEBİLİR

CAHİLLER DE SEVEBİLİR

İlk ve son

Bir şiir yazmak istiyorum el değmemiş kelimelerle

Sadece bir tane

Şiirlerin en güzelini aşka dair sevdaya bezenmiş

Öylece eşsiz

Ama yazamıyorum gözlerim kararıyor tıkanıyor nefesim

Ellerim yorgun kalemim bitkin

Takatsizim

Hangi cümleyi kursam sıradan geliyor

üstünkörü

Tekrar tekrar klonlanmış satırlar

Heceler yosma

Bakire değil cümleler, dillerde pelesenk

Virgüller dul

Her defasında ölü doğuyor şiirim

Yazamıyorum.

Madem ki yazamıyorum mektup yazmalıyım

Evet

Mektup yazabilirim sıradan cümlelerle

Basit, bilindik

Okur değilim ama yazmışlığım vardır elbet

İri harflerle

Aliokulunda öğrenmiştim mektup yazmayı

Karatahta da

Adımı yazmayı istemişlerdi de

Ben de

Bir çırpıda adımı eksiksiz yazmıştım

Hiç şaşırmadan

Ohh bee

Çok büyük başarıydı çok

O an

Kıtalar fethetmiş gibiydim

Hatta

Hatta bir keresinde bir aferin bile almıştım

Yaa

Yaa ne büyük gururdu öyle

Onutamıyorum

Bir mektup yazmalıyım

Ama

Nasıl başlasam nasıl anlatsam

Bilmiyorum

Bilmiyorum ki nasıl başlanır ilk cümleye

Yabancıyım

Yabancıyım sevdaya dair şiirlerin

Çünkü

Hiç yaşamamıştım böylesi bir duyguyu

Hani

acemi bir askerdin elbisesi bol gelir ya

Kaybolur içinde

İşte öyle bir şey, kayb oluyorum ben de

Bu sevdanın içinde

Âdeta

Bir yorganın içindeki pire gibi

Küçülüyor cüssem

İdamlık mahkum gibiyim kendi yüreğimde

Ve
Hüküm veren yine ben
Bir an
Sanki sehpadayım
Cellatımın nefesi yakıyor ensemi
Ne bileyim
öyle bir his işte

Ahh
Kapalı zarf, zamansız celp, mühürlü ilam
Bir çift iri kelepçe
Gözlerimi bağlayan pembe mendil
Fosfor el
Aşk denilen mavi organ
Yeşil yol
Bahar gibi çiçeklerle bezenmiş sehpa
Turuncu ölüm

Kendi gönlünün iflah olmaz kerbelasında
Acımasızca
Vaha mı kavuran sevgili

Sana yazıyorum bu cümleleri
Sana
Ama anlatamıyorum.
Tutunabilir mi insan gökkuşağına
Anlatılabilir ki
Ateşsiz, cehennem insanı nasıl yaktığını
Yanarsın
Rengini kokusunu alazını göremezsin
Anlatamazsın
İşte ben de öyle yanıyorum
ama anlatamıyorum

Anlatamasamda sen anla
Sen anla
Sen anla kara bahtımın ak çiçeği
Kozam
Ömür yaprağımın ipekböceği
Sen anla

Şiirden devşirilmiş fakat mektuba da dönüşememiş
Kalp sarayımın paspal cümlelerini
Sen anla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583489/cahiller-de-sevebilir.html>

İtiraf

İTİRAF

İçimde bir nedamet bir pişmanlık tufanı
Kalbimin eteğinde ne var sa dökülüyor
Karşımda dört dönüyor cehennemi har fanı
Kendime itirafım ruhumdan sökülüyor

Hâlâ akar aklımda sevda denilen irin
Gafletimin terinden ruhuma sinen kirin
Hâk ile yeksan olan bu zavallı hakirin
Kendime itirafım ruhumdan sökülüyor

Hakikatı halimden gururun aşkınlığı
Toyluğun cazibesi gençliğin taşkınlığı
An gibi geçen ömrün beyhude şaşkınlığı
Kendime itirafım ruhumdan sökülüyor

Alaca şafak indi sakalıma kaşıma
Artık dişim geçmiyor soframdaki aşım
Hakikatin tokmağı gör ki indi başıma
Kendime itirafım ruhumdan sökülüyor

Sergüzeşti hayatım ererken nihayete.
Benden sadır olandan hakkım yok şikayete
Yapışmadım hadis'e tutunmadım ayete
Kendime itirafım ruhumdan sökülüyor

NOT : İnsanın dahili itirafı harici itirafından daha zordur ve daha çok acı vericidir.
Çünkü insan başkasına itirafta bulunduğu zaman savunma iç güdüsüyle konuşur ve içine mutlaka, ez da olsa riya ve yalan karışır
Ama insanın kendisine olan irirafında, riya yalan ve hile yoktur. Samimi saf ve aridir

Dost kalemlerden

Ak düşer kara zülfe, ölümü anımsatır,
Görmezden gelmek olmaz, sızarken satır satır.
Açmamak olmaz hiç, ecel Kapıyı çalınca,
Hazır olmak gerek zorlu sefere, yalınca
.....Nafiz Basan.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584334/itiraf.html>

Kimdi o

KİMDİ O

Gece ilerlemiş vakit çok geçti
Seyrine dalmıştım itin kopuğun
Önümden bir gölge sıvışıp geçti
İrkildim sessiyle bir çift topuğun

Kimdi o görseydim sorardım şimdi
Karanlıkla sarmaş dolaş yürüyen
Perçemi ardına gizlenen kimdi
Kimdi o sokağı hüzne bürüyen

Kimdi o kavgalı herbir fenerle
Kaldırıma küskün ışık eleyen
Buz poyraza inat döktüğü ter'le
düştüğü yollara yürek bileyen

Halinden belli ki bitkin ve yorgun
Elleri cebinde ve buynu bükük
Dağ kadar heybetli çöl kadar durgun
Zamana aykırı toplumdan sökük

Sanır ki geceler her derde deva
Geceyi sırlamış kendi özünde
Sanır ki geceler boş ve bedava
Sanır ki geceler caymaz sözünde

Kimdi o görseydim sorardım şimdi
Kim bilir ne büyük bir derdi vardı
Sanki dert onunda keder benimdi
Bilmez ki gecedir gecenin ardi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584693/kimdi-o.html>

Kendimi şımarttım bu gün

KENDİMİ ŞIMARTTIM BU GÜN

Kendimi şımarttım bu gün
Sınırsızca
Yüzümü yıkamadım inadıma inadıma
Kendime rağmen
Kerahet vaktinde dikildim karşıma aynaya inat
Arsız bir gülücükle
Şımar dedim, şımarabildiğin kadar.
Saçlarım
Timarhane odası gibi, dağınık, sorumsuz
Tarak mı?
Alıp fırlatım ömrümden gerisin geriye
Gitsin
Gitsin taa onsekis yaşıma kadar,
Bana ne
Ellerime sağlık, oh olsun

Yüreğimdeki buz dağlarına parmak salladım
Eritemesem de
Durun durduğunuz yerde, bugün bakmayacağım
dedim
Anılar cephesine bakan pencereme
Çektim prdeleri
Bir günlüğüne olsa bile görmemek için.
Ohh bee
Hiç te zor değilmiş gamsız olmak

Tavaya
Sevgiliye döktüğüm yağdan iki kaşık yağ alıp döktüm
Ödünç tabi
Başta vermek istemedi vicdansız
Neyse ki
Arkadaşlardan bir tutam riya tozu serptim
Dostlardan
Bir kepçe tebessüm kattım
Üstüne
Aldanmışlığımlı aldattılmışlığımlı doğradım
İnce ince
Koydum, gönül ocağımdaki yürek ateşine
Pişmeye bıraktım

Bu gün kışı yoksaydım ilk defa
Sildim kafamda
Yarına ödünç bıraktım yaz'ı
Topladım güz yapraklarını hicranımın avlusunda
Zora ki
Çok sevsemde göz ardı ettim baharı
Bir günlüğüne
Kapattım mevsimlerimin kapısını
Sıkı sıkı
Ömür toprağına serdim keder kilimini
Üstüne attım
hayallerimi doldurduğum yastığı
Bütün ağırlığıyla beraber başımı koymak için

Ah başım
Başım ki, baş belası ,belanın en tikenlisinden
Sorma hiç.
Bir yanda şuur, bir yanda idrak, bir yanda hafıza

Bir yanda güdü
Durmadan saldırdılar aç kurtlar gibi
Acımasızca
Yaşamadığım kalmadı
Ceremesini yüklediler ayaklarıma
Zavallı ayaklarım
Gövdemi bindirirken acımadığım ayaklarım
Yetmedi
Sıkılırken taşlara salladığım ayaklarım
Yetmedi
Murdara dürttüğüm ayaklarım
Çektiler çektiler

Başım layık değildi rahata
Hâk etmemişti
Yastığımı alıp koydum ayaklarımın altına
Uzandım
Vücudumda hiç bir kıvrım bırakmadım
Gıcır gıcır
hiç kullanılmamış bir tığ gibi
Ve
Muaf tuttum kendimi bugün her şeyden
Şırmamak için
Ne gam, ne tasavvur, ne hayal, ne ikbal
Şırmamaya yetmezmi?
Kendimi şımarttım bu gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584978/kendimi-simarttim-bu-gun.html>

Balçık

BALÇIK

Aşkın balçıklarında dökülen alın teri
Bir an bile solmadı asr'ı ademden beri.
Mevlanalar yunuslar, züleyhalar leylalar
Kimse varıp görmedi vuslat denen o yeri.

Bir ara bende geçtim kıyısı kenarında
Tutuştı tüm hayatım kızıl pembe harında
Ne geri dönebildim ne de geçip kurtuldum
Öylece kalakaldım mecmunlar diyarında

Çırpındıkça çekiyor beni daha derine
Ellerim kavuşmuyor umudun ellerine
Ne gelen var ne giden, ne de bir selam veren
Batanlar hiç dönmezmiş artık eski yerine

Gözlerimin ışmarı artık söndü sönüyor
Bu hâli bilmeyenler hâlime öykünüyor
Niceler gelişip geçti bu amansız balçıktan
Devran hep aynı devran dünya yine dönüyor

Dost kalemlerden

Düşlerle yoğrulmuş o aşkın kor ateşinde
Bir ömür tükeniyor dünyalık üleşinde
Ne bahar gülümsedin ne de uğradın yaza
Kaldım bak karanlıkta, doğmayan güneşinde.

Hani sende güzeldi gözlerimle yüreğim
Sanırdım vuslat yakın, hüsrana oldu dileğim
Bir hayal mi bu dünya, bir masal mı bilinmez,
Sevda bağında soldu yandı bitti emeğim.

.....kavi66.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585774/balcik.html>

Heybe ..42..

BEYT ..42..

Müzminlerin tekkesi ariflerin ocağı
Evrenler kadar geniş evliyalar kucacı
Atom atom alemler ve alemler atomda
Bizce gaip bir alem yoktur ucu bucağı
.....Suphi sekü.....

Derin, girift dediysek ummanına ilimin
Sanma bizden uzaktır bir zerresi bilimin
On sekiz bin aleme haber etti Sevgili
Avam, alim tanımaz soğuk yüzü ölümün

Sicimden, tünelden, bükülen uzay, zamana
Genişleyen alemi yazmış Allah, Kuran'a
Kundaktaki İsa'yı konuşturan yaratmış
Zaman, mekan üstünde hükümdardır her âna
.....Mxoz

Not : isteyen arkadaşlarım heybe me dörtlük atabilir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1586000/heybe-42.html>